

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๘

(สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง ครั้งที่ ๒)

วันอังคารที่ ๒ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๒๕ (สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง ครั้งที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕

ครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ (วิสามัญ ครั้งที่ ๒) สมัยที่ ๒		
วันอังคารที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๕		
๑.	เรื่อง แจ่งต่อที่ประชุม นายนิค ไตรัก (ลพบุรี) ขอลาการประชุมตลอดสมัยประชุม	๔๗๐
๒.	รับรองรายงานการประชุมสภาฯ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๖๕ (สามัญ) สมัยที่ ๒	๔๗๐
๓	กระทู้ถาม	
(๑)	เรื่อง ทางราชการกรมป่าไม้จะขายไม้ซุงของ นายอวี๋ ตามไท (กำแพงเพชร)	๔๗๐
(๒)	เรื่อง การเปลี่ยนแปลงแนวทางสายบังคับขึ้นไปราชีวงศ์ บางทอน ของ นายแทน วิเศษสมบัติ (บักคานี)	๔๗๒
(๓)	เรื่อง การปรับปรุงเขตจังหวัด ของ นายสว่าง ศรีวิโรจน์ (ลพบุรี)	๔๗๓

(๔)	เรื่อง รัฐบาลคำริจะสร้างถนนระหว่างจังหวัดกระบี่กับ นครศรีธรรมราช ของ นายมงคล รัตนวิจิตร (นครศรีธรรมราช)	๔๗๔
(๕)	เรื่อง อัตราค่าธรรมเนียมในการนำสัตว์ข้ามทะเลเบียน และโอนทะเบียนสัตว์พาหนะ ของ ร.ท. ถึก รัตนพันธ์ (พัทลุง)	๔๗๖
(๖)	เรื่อง การไล่สวนชั้นต้นในคดีอาญาของอาเภอในหัวเมือง ของ ร.ท. ถึก รัตนพันธ์ (พัทลุง)	๔๗๘
(๗)	เรื่อง หนี้สินของชาวนาง ของ นายสว่าง ศรีวิโรจน์ (ลพบุรี)	๔๗๙
(๘)	เรื่อง กรรมสิทธิ์ในที่ดินที่ได้ออกใบเหยียบยาไปแล้ว ของ ร.ท. ถึก รัตนพันธ์ (พัทลุง)	๔๘๐
(๙)	เรื่อง การเพาะพันธุ์ ปลาที่บึงสีไฟ ของ ขุนครุการพิจิตร (พิจิตร)	๔๘๑
(๑๐)	เรื่อง การควบคุมเครื่องสำอางต่างๆ ของ นายมงคล รัตนวิจิตร (นครศรีธรรมราช)	๔๘๒
(๑๑)	เรื่อง การช่วยเหลือราษฎรที่ภูนาถาและมีบุตรมากให้ได้รับการศึกษา ของ หลวงนรินทร์ประสาครเวช (จันทบุรี)	๔๘๓
(๑๒)	เรื่อง ห้ามมิให้ราษฎรเข้าไปหาบ่อนในเกาะดี เกาะห้า ของ ร.ท. ถึก รัตนพันธ์ (พัทลุง)	๔๘๔
๔.	ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติกักตักสันถานคนจรจัด และคนเกยตังโทษหลายครั้ง พุทธศักราช ๒๔๗๕ ของ หลวงนรินทร์ประสาครเวช (จันทบุรี)	๔๘๕
๕.	ร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัด พุทธศักราช ๒๔๗๕ ของ รัฐบาล	๔๘๘

๖.	ญัตติ ขอให้เปลี่ยนระเบียบวาระการประชุมสภา ฯ ของรัฐบาล	๕๐๕
๗.	ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างไร้อ้อย ตัวอย่าง ตำบลเกาะกา ตำบลศาลา ตำบลบางพร้าว อำเภอ เกาะกา จังหวัดลำปาง พุทธศักราช ๒๔๗๕ ของรัฐบาล	๕๐๕
๘.	ร่างพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ ของรัฐบาล	๕๑๑
๙.	ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการจอกเรือในท้องถิ่น พุทธศักราช ๒๔๗๕ ซึ่งคณะกรรมการสามัญ ชุดที่ ๑ พิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓	๕๑๔

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๘/๒๔๗๕ (วิสามัญ ครั้งที่ ๒) สมัยที่ ๒
วันอังคารที่ ๒ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๓๕ นาฬิกา

ประธานสภาฯ : กล่าววา
วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๑๒๑ ท่าน
เป็นองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้ามีเรื่องที่จะ
แจ้งเพื่อขอให้ที่ประชุมอนุมัติ ก็นาย
นิติ โสรัตน์ขอลาการประชุมตลอด
สมัย ถ้าไม่มีผู้ใดขัดข้องจะถือว่าที่
ประชุมอนุมัติ ไม่มีผู้ขัดข้องเป็นอันว่า
ที่ประชุมอนุมัติ โสรัตน์ ไปได้ตลอด
สมัย วาระต่อไปขอให้รับรองรายงาน
การประชุมสภาฯ ครั้งที่ ๑๗/๒๔๗๕
(สามัญ) สมัยที่ ๒ จะมีผู้ใดมีความ
เห็นประการใด เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน
ข้าพเจ้าจะถือว่าที่ประชุมอนุมัติ ไม่มี
ผู้ใดคัดค้านที่ประชุมอนุมัติ วาระต่อไป
จะประชุมที่กระทรวงการมหาดไทย ตามที่
นายฮิว ตามไท ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดกำแพงเพชร :
กล่าวว่า กระทั่งวันที่ ๕ กุมภาพันธ์

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงเกษตรธิการ คือ ๑. ความที่
ทางราชการกรมป่าไม้จะขายไม้ชนิด
๑๕ แพง ๗ บางปะอิน ในวันที่ ๑๑
เดือนกุมภาพันธ์ โดยเชิญพ่อค้าบางคน
ให้ประกวดราคาเฉลี่ยที่ ๑๕ แพงเป็น
ราคาเดียวกัน รัฐบาลมีนโยบายอย่างไร
จึงได้ประกาศขายเป็นวิธีแพะเช่นกล่าว
ก่อน ๆ ๒. ทำไมกำหนดให้ผู้ซื้อได้
ต้องวางเงินมัดจำถึง ๒๐% เพอร์เซ็นต์
ข้อ ๓ ไม่ตาม ๔. ทำไมกำหนดเวลา
ขายกระชั้นนัก นับแต่วันออกหนังสือ
เชิญผู้ซื้อถึงวันขายมีเวลาเพียง ๑๐ วัน
เท่านั้น ๕. หนังสือเชิญพ่อค้าให้
ประกวดราคาซื้อไม้ชนิดนี้มี และถึง
ใครบ้าง ข้อ ๖. ไม่คม ทั้งนี้ขอได้
โปรดตอบในสภาฯ เพราะเวลาขายได้
ใกล้เข้ามาแล้ว

ถ้าขายรวมหมดก็ยังมีทุนน้อยแสนหนึ่ง หรือห้าหมื่นเช่นนี้จะซื้อไม่ได้ เพราะฉะนั้นรัฐบาลจะรับนโยบายอันนี้ไว้พิจารณาหรือไม่

พ.อ. พระยาฤทธิอัคเนย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราชการ : กล่าวว่าการขายเป็นจำนวนมากๆ เช่นนี้ถูกแล้วมีเพราะได้ราคาขึ้นมาก แต่ว่าพ่อค้าคนอื่น ๆ ก็รวมเงินกันซื้อได้ทั้งที่เรขายคราวนี้เขาก็รวมกันซื้อเหมือนกัน การขายไม่แพย้อย ๆ ที่เราคิดว่าจะทำให้พ่อค้ารายย่อย ๆ ซื้อได้ทั่วถึงนั้น ความจริงพ่อค้ารายย่อยก็ถูกกดราคาด้วยซ้ำไป และอีกประการหนึ่งด้วยเหตุว่าไม้ของเรามีคุณภาพแตกต่างกันเป็นชั้น ๆ ถ้าหากว่าเราจะขายเป็นรายย่อยก็จะขายได้แต่ไม้ที่มีคุณภาพสูง ๆ ส่วนที่มีคุณภาพต่ำก็จะขายไม่ได้ เพราะฉะนั้นเพื่อความสะดวกเราจึงขายรวมกันเพื่อจะได้ขายได้ทั้งหมด

ประธานสภา ฯ : กล่าวว่าการกระทู้ต่อไปของนายแทน วิเศษสมบัติ

นายแทน วิเศษสมบัติ ผู้แทนราษฎรจังหวัดปัตตานี : กล่าวว่าการกระทรวงมหาดไทยควรพิจารณาการกระทรวงมหาดไทยควรไปทราบข่าวว่ากระทรวงมหาดไทยควรเปลี่ยนแปลงแนวทางสายบังคับบัญชาไปราชการบางตอน คือก่อนจากกิ่งอำเภอกลางออกไปออกอำเภอมาเจรจา หรือหาไม้เพราะเหตุใด

น.ค. หลวงธำรง นาววสุวิมล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : กล่าวว่าการมาขอคอนว่าการที่ทางการค้าจะเปลี่ยนแนวทางเสียใหม่นั้น เนื่องจากทางแผ่นดินสายบังคับบัญชาไปราชการผ่านสายบังคับตามแนวทางที่เป็นอยู่ขณะนี้ของงานแม่น้ำสายบุรีและแม่น้ำกอรูอรวมถึงแห่ง การสร้างสะพานที่ ๓ แห่งนี้ประมาณ เงินไม่ต่ำกว่า ๒๕๒,๐๐๐ บาท นอกจากนั้นแนวทางที่ผ่านไม้ที่ลุ่มต่ำเป็นจะต้องทำการถมถนนให้สูงขึ้นทำรวมอีกมาก จึงได้ตั้งทำการสำรวจหาแนวทางตอนเหนือขึ้นไปถึงข้ามแม่น้ำสายบุรีที่แก่งหวาย (แก่งหวาย) จะได้แนวทางที่อยู่ในระดับสูงกว่ากว่า

ผลของการพิจารณาข้างมีได้ก
การประกาไร

นายแทน วิเศษสมบัติ
ผู้แทนราษฎรจังหวัดปัตตานี :
ข้าพเจ้าขอขกข้อไปว่า ในการ
เปลี่ยนแนวทางนี้ กระทรวง
ไม่เค้คำรดิ้งทางใต้ทางเสียในการ
ยังและการค้นปล้องมากน้อยกว่า
สายโรหรือหาไม

น.ต. หลวงช้างรงนาวาสวัสดิ์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย : กล่าวว โดยเหตุที่
กระทรวงมหาดไทยจะได้พิจารณาถึงผู้
กระทักองการนเอง เพราะฉะนั้น
ขณะนี้ยังไม่ได้กตงเค้ชชากว่าจะ
การประกาไร ต้องพิจารณาให้ต้องแท้
เสียก่อน

นายแทน วิเศษสมบัติ
ผู้แทนราษฎรจังหวัดปัตตานี :
กล่าวว่า ทางภาคพื้นทางสายบุรีได้ทำ
ไว้ส่วนมากเป็น ที่ถนนเรียบร้อยกัแล้ว
แม้จะมีซ่อมแซมก็เพียงแต่เล็กน้อยและ
ผ่านที่ประชุมชนด้วย ถ้าหากว่ารัฐบาล
กิตจะบำรุงทางสายนั้นจะ ไม่ดีกว่าที่จะ
กัทางใหม่หรือ

น.ต. หลวงช้างรงนาวาสวัสดิ์
ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย : กล่าวว กำลังพิจารณาอยู่

ประธานสภาฯ : กล่าวว
กระทักไปของนายสว่าง ศรีวิโรจน์

นายสว่าง ศรีวิโรจน์ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดลพบุรี : กล่าวว
ข้าพเจ้าขอถึงกระทักตาม รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย ตามที่รัฐมนตรีว่า

การกระทรวงมหาดไทย ได้แถลงในที่
ประชุมสภาฯ ว่าการปรับปรุงเขต
จังหวัดจะได้จัดให้มีขึ้น ในคราวประชุม
ข้าหลวงประจำจังหวัดเดือนตุลาคม
พ.ศ. ๒๔๗๕ บัดนี้ขอทราบว

โครงการการปรับปรุงเขตอำเภอ
หนองโค่นและกิ่งอำเภอพระพุทธรบาท
ซึ่งกิตกระทรวงจังหวัดลพบุรีและจังหวัด
สระบุรี ตามที่ผู้แทนราษฎรจังหวัด
ลพบุรีและหลวงพ่านกันครชน ข้าหลวง
ประจำจังหวัดกัคนเก่า ได้ยื่นขอให้
กระทรวงมหาดไทยพิจารณาถึงแกกั้ง
คราวประชุมข้าหลวงประจำจังหวัดครั้ง
แรก เมื่อต้น พ.ศ. ๒๔๗๖ นั้น
เรื่องนี้กระทรวงมหาดไทย ได้พิจารณา
เห็นชอบแล้วหรือยัง บัดนี้เปลี่ยน

ข้าหลวงประจำจังหวัดใหม่ จะต้องเสนอ
โครงการใหม่อีกหรือไม่

น.ต. หลวง ขำรง นาวาสวัสดิ์
ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย : กล่าวว่า รัฐบาลขอตอบ
ว่าโครงการปรับปรุงเขตอำเภอ
หนองโคน และกิ่งอำเภอพระพุทธบาท
ซึ่งตามกระทรวงมหาดไทยพิจารณา
ได้ยื่นไว้คือกระทรวงมหาดไทยในคราว
มีการประชุมข้าหลวงปี พ.ศ. ๒๔๗๗
นั้นกระทรวงมหาดไทยได้สอบสวนแล้ว
ไม่ปรากฏว่ามีเรื่องพิเศษ แต่อย่างไรก็
คือเรื่องการปรับปรุงแบ่งเขตจังหวัดนี้
กระทรวงมหาดไทยได้เสนอร่างพระราช
บัญญัติมายังสภาฯ ในสมัยประชุมที่แล้ว

นายสว่าง สุวีโรจน์ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดลพบุรี : กล่าวว่า ที่
กระทรวงมหาดไทยบอกว่าได้สอบสวน
แล้วไม่มีเลยนั้น อยากทราบว่าได้ตาม
หลวงประดิษฐมนูธรรมรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยตนเก่าๆหรือไม่

น.ต. หลวง ขำรง นาวาสวัสดิ์
ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย : กล่าวว่า ไม่ได้ทำการ
สอบสวนประการใด เพราะไม่มีในเรื่อง

ว่าเราจะต้องสอบถามกัน ตามกระทรวง
ก็มีแต่เพียงว่าที่ผู้แทนราษฎรและ
หลวงพำนักนคร ข้าราชการประจำ
จังหวัดคนเก่าได้ยื่นเรื่องว่า
กระทรวงมหาดไทยพิจารณา และก็ได้
สอบสวนแล้วไม่มีเรื่องปรากฏ

ประชาชนสภาฯ : กล่าวว่า
กระทรวงมหาดไทยมีอำนาจ
นายมณฑล รัตนวิจิตร ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่า
รัฐบาลดำริจะสร้างถนนระหว่างจังหวัด
นครกับนครศรีธรรมราช โดยผ่าน
ทางกิ่งอำเภอท่าช้าง ตำบลจันทและ
ตำบลสกาเพื่อเชื่อมถนนสายจังหวัด
นครศรีธรรมราชหรือไม่ ถ้ามีแล้ว
รัฐบาลจะลงมือสร้างเมื่อใด

น.ต. หลวง ขำรง นาวาสวัส
ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย : กล่าวว่า รัฐบาลขอตอบ
เวลานี้รัฐบาลยังไม่ดำริที่จะสร้าง
หลวงเชื่อมต่อจังหวัดนครกับนคร
ศรีธรรมราชโดยผ่านทางกิ่งอำเภอท่าช้าง
และจันดี แต่ตามโครงการสร้างถนน

ของประเทศ จะมีการ เชื่อมต่อ
ทุก ทั้ง สอง ที่กล่าว นั้น ผ่าน ทาง
ยศทางสง และ รอน พิบลัยการ
สร้างทางหลวงสายนี้ ค่าสัง จัก ทำ อยู่
ระหว่างกระบับกับหัวยศ รัฐบาล
ให้ความจำเป็น ใน หลัก การ สร้าง ทาง
ซึ่งเชื่อมต่อกับชุมชนทั่วราชอาณาจักร
ผลิตใน ทาง เศรษฐกิจ จึง ได้ วาง
โครงการสร้างทางหลวงอันใหญ่ นั้น ขึ้น
ทางสายย่อยทั่ว ๆ ไป ได้ มอบ ให้
กรมการจังหวัดจัดทำ โดยแบ่ง เงิน
ประเภทบำรุงทางท้องถิ่น ให้ ทุก ๆ ปี
แล้ว

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทน
ราษฎร จังหวัด นคร ศรี ธรรมราช :
กล่าวว่า ทางที่ข้าพเจ้าถามนี้เป็นทางเดิน
อยู่แล้ว และบ่อน้ำเจ้าอธิการ
จากเขตหมวกหาขาง ได้ชักนาราชฎรให้
ให้ถนนตมดิน ไป หลายกิโลเมตรแล้ว
อยากทราบว่รัฐบาลจะส่งเสริมประการ
ใดหรือไม่

น.ต. หลวง อารัง นาวา สวัสดิ์
น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาด
ไทย : กล่าวว่า ตามแนวทางที่ผู้ตั้ง
กระทู้ถามมานั้น ความจริงเป็นทาง ซึ่ง
สมควรจะ ได้จัดให้มีขึ้น แต่ได้กล่าวถึงแต่

เมื่อออกพระราชบัญญัติสร้างทางหลวง
แล้ว เราควรจะทำไป ในทางที่ ให้พอกับ
กำลังเงินของประเทศ เพราะฉะนั้น
จะได้เลือกทำแต่เฉพาะแต่แห่งที่สำคัญ
ก่อน เพราะฉะนั้นทางระหว่างกระบับ
กับนครศรีธรรมราชเรา ได้มีอยู่ทางหนึ่ง
ซึ่งทางนั้นจะได้ใช้ร่วมกับเมืองกรังคิวย
เพราะฉะนั้นเป็นทางที่ ตัดครั้งเดียว ได้
ประโยชน์หลายทาง ส่วนในข้อถาม
หลังว่ารัฐบาลจะ ได้รับช่วยเหลือประการ
ใดหรือไม่ นั้น ได้ชี้แจงอยู่แล้วว่า
เราได้มีเงิน อยู่ประเทศหนึ่งแบ่ง ให้
จังหวัดทุก ๆ ปี ไป ถ้าแม้ว่าจังหวัดเห็น
สมควรจะทุนบำรุงทางสายนี้ประการใด
ก็ยอมทำได้ในวงเงินที่ ได้แบ่ง ให้นั้น
แต่ส่วนที่จะให้รับทางสายนี้เข้าในโครงการ
ถาวรนั้นเวลานี้ยังไม่พร้อมที่จะทำ
ดังนั้น ส่วนการกรุดทางนี้เป็นงานที่
ถูกมาก งานที่แพงนั้นเป็นงานที่เห็นและ
งานสะพาน ซึ่งรัฐบาลยังไม่พร้อม

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทน
ราษฎร จังหวัด นคร ศรี ธรรมราช :
กล่าวว่า รัฐบาลก็ไม่ปฏิเสธว่าจะให้มี
ทางสายนี้ ซึ่งเห็นว่าเป็นประโยชน์
เพราะฉะนั้น ขอตามเป็นครั้งที่สองว่า

เงินที่จ่ายให้จังหวัดอุทกหนทางย่อยของ
จังหวัดนั้นคืออุทกหนทางสายหรือเปล่า
น.ต. หลวงธำรง นาวา สวัสดิ์

ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาด
ไทย : กล่าวหา เงินอุทกหนทาง
นั้นมีหลายประเภทด้วยกัน ประเภทที่ ๑
อย่างนี้เราให้ ๖ แสนบาท ปีต่อไป
เราจะเพิ่มขึ้นเป็น ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของ
เงินที่ได้ตั้ง เป็นต้นว่าปีหน้าเราตั้ง
๖ แสน ๖ หมื่น เพราะฉะนั้นใน
การแบ่งไปยังจังหวัดต่าง ๆ ได้คำนวณ
ถึงรายได้คำนวณถึงจำนวนพลเมืองและ
อื่นด้วยความยุติธรรม เงินก่อนจังหวัด
ย่อมมีอำนาจที่จะเอาไปบำรุงทางต่าง ๆ
ซึ่งอยู่ในโครงการได้ นอกจากนี้ยังมี
เงินอีกก้อนหนึ่งที่จะบำรุง ส่วนถนนที่
กรมโยธาเทศบาล ได้สร้างไปแล้ว
จังหวัดเห็นว่าควรบำรุง ก็ย่อมจะเอา
เงินก้อนนั้นไปบำรุงได้ เรื่องการสร้าง
ถนนคึกคักถนนนี้ถ้าจังหวัดเห็นสมควร
จะสร้างถนนคึกคักระหว่างอำเภอ กับ
อำเภอ หรืออำเภอกับจังหวัดประการใด
การที่จะสร้างขึ้นทางสภาจังหวัดเป็นผู้
ให้ความเห็นกับคณะกรรมการจังหวัด

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทน
ราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช :

กล่าวว่า ตามที่พระภิกษุ ราชครู
ได้เห็นแก่ชาติบ้านเมืองทาง
ประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองเช่น
รัฐบาลควรจะเห็นใจแก่คนเหล่านี้
รัฐบาลควรจะให้ความช่วยเหลือใน
ที่ทำงานเหล่านี้ได้กระทำคือประโยชน์
ประเทศชาติ ก็เพียงขอขอบใจ
อย่างน้อยที่สุดเมื่อถึงคราวกับคน
ประการนี้จะให้คนรัฐประหารเหล่านี้
ช่วยเหลือแก่คนที่ทำประโยชน์
ประเทศชาติเช่นนี้จะให้หรือไม่

น.ต. หลวงธำรง นาวา สวัสดิ์
ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาด
ไทย : กล่าวหา ความต้องการของ
ทั้งกระทรวงตามนั้นได้ทำอยู่แล้ว คือ
จังหวัดเห็นสมควรจะขอเงินหรืออะไร
นั้นก็ต้องกระทำไปตามระเบียบกระทรวง
หรือเพียงแต่ทางจังหวัดเสนอให้แรง
คนรัฐประหารนั้นก็ย่อมมีอำนาจ
ทำได้อยู่แล้ว

ประธานสภา : กล่าวหา กระทรวง
ขอไปของนายร้อยตรีดี รัตนพันธุ์

ร.ศ. ดีดี รัตนพันธุ์ ผู้แทนราษฎร
จังหวัดพิจิตร : กล่าวหา ข้าราชการ
ทั้งกระทรวงตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทยว่า ตามพระบรมบัญญัติ

ประชาชนต่างๆ ทั่วประเทศ
ของนายร้อยตรี ดัด รัตนพันธุ์

ร.ต. ดัด รัตนพันธุ์ ผู้แทน
ราษฎร จังหวัดพัทลุง : กล่าววา
ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยดังต่อไปนี้ การ
ไต่สวนชั้นต้นในคดีอาญาของอำเภอใน
หัวเมือง บางที่อำเภอต้องเรียกพยาน
จากตำบลที่เกิดเหตุมาไต่สวนคดีว่าการ
อำเภอ แต่ตำบลเหล่านั้นอยู่ห่างไกล
จากอำเภอ ระยะทางทั้งวันหรือกว่า ก็มี
ผู้นั้นจึงต้องขอรถไฟหรือลงเรือเมล์ ไป
เป็นพยานตามคำสั่งของอำเภอ เมื่อถึง
อำเภอยังต้องนอนค้างอยู่อีก นับว่า
ต้องเสียทั้งทรัพย์และเสียทั้งเวลาด้วย
ข้าพเจ้าจึงขอทราบว่าเมื่ออำเภอเรียกเขา
ไปไต่สวนแล้ว รัฐบาลจะจ่ายค่าพาหนะ
เดินทางและเบี้ยเลี้ยงที่เขาต้องเสีย ไป
นั้นให้จ่ายหรือไม่

น.ต. หอวง ช่าง นาวา สวัสดิ
ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาด
ไทย : กล่าววา กระทรวงมหาดไทย
ขอตอบว่า เงินค่าพาหนะและค่าเบี้ยเลี้ยง
ของบุคคลที่คณะกรรมการอำเภอเรียกมา
ไต่สวนเป็นพยาน ในคดีอาญานั้น
กระทรวงมหาดไทย ได้มีระเบียบปฏิบัต

อยู่แล้ว คือ ๑) จ่ายให้แก่เฉพาะ
อุกฉกรรจ์หรือคดีสำคัญพิเศษ ๒)
พาหนะใช้จ่ายได้เท่าที่พยาน ใดเสีย
จริงในข้อครหา เช่น ค่าโดยสารรถ
หรือเรือไฟ ๓) ถ้าการไต่สวนไม่เสร็จ
ในวันเดียว พยาน ต้องค้างคืน ให้
เบี้ยเลี้ยงให้ตามสมควรแก่ฐานะ
ไม่เกิน คนหนึ่งวันละ ๕๐ สตางค์
ตามระเบียบที่วางไว้แล้ว จะเห็นได้ว่า
ทางการจะจ่ายค่าพาหนะและเบี้ยเลี้ยงได้
ก็แต่เฉพาะคดีที่อยู่ในเงื่อนไขตามระเบียบ
ข้อ ๑ แก่จะจ่ายให้ทุกเรื่องทุกรายไป
นั้น ไม่สามารถทำได้ในกรณีเช่น
ทางการต้องอาศัยความช่วยเหลือร่วมมือ
ของราษฎรด้วย เพื่อรักษาความยุติ
ธรรมและความสงบเรียบร้อยของบ้าน
เมืองอันเป็นผลแก่ราษฎรและประชาชน
ในท้องถิ่นนั้น ๆ เอง ซึ่งตามปกติ
การดีที่เป็นอยู่ในบ้านนี้ ประชากรทั่วบรร
ดาผู้ที่ถูกเรียกมาเป็นพยาน โดยมากมัก
ได้รับความช่วยเหลือเกิดจากเจ้าทุกข์
แห่งคดีอยู่ด้วยแล้ว ฉะนั้นความเดือด
ร้อนแม้จะมีอยู่บ้างก็ยังไม่สู้มากนัก ซึ่ง
ทางราชการหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ราษฎร
ทั้งหลายคงจะยินดีเสียสละเพื่อประโยชน์
ส่วนรวมโดยทั่วกัน

ร.ต. ดัด รัตนพันธ์ ผู้แทน
จังหวัดพิจิตร : กล่าววา
เจ้าชอกเป็นชื่อนางว่า มีระเบียบ
เรียบร้อยแล้วจ่ายเฉพาะชื้อการไม่ใช่
อาเภอไซไหม

น.ต. หลวงข้าราชการนาวาสวด
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาด
ไทย : กล่าววา ชนอาเภอ

ร.ต. ดัด รัตนพันธ์ ผู้แทน
จังหวัดพิจิตร : กล่าววา
ผู้เป็นชื้อ ๒ ทิวาเทศการณ.ที่
ศิษย์ราษฎร ต้องช่วยเหลือ แถว
ที่อาเภอเรียกเรื่องราษฎรต้องเคิน
หมักคังวันสองวันจะให้ช่วยเหลือ นั้น
ถ้าพบเห็นว่าไม่สมควร ควร จะให้
อาเภอออกไปไต่สวน จึงขอถามเป็น
ครั้งที่ ๒ ว่าทำอย่างนี้สงสารราษฎร
บ้างไหม

น.ต. หลวงข้าราชการนาวาสวด
ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย : กล่าววา จะทำคังที่ผู้
กึ่งกระทุ่ถามนั้นทำไม่ได้ เพราะอา
แทน ที่ จะคัดจับจะเกิดสรวัยแก่ราษฎร
ก็อดแม้ว่าอาเภอ จะต้องเคินทาง ไป
สอบสวนราษฎรที่อดนั้นแล้ว จะเอา
กนที่ไหนทำงานที่อาเภอ ก็ต้องมืค

อาเภอ ส่วนการสงสารราษฎร นั้นก็
สงสารอยู่ แต่ที่กระทำคังนี้ มีระเบียบ
ปฏิบัติอยู่แล้ว

ประชาชนสภา ฯ : กล่าววา
กระทำต่อไป ของนายสว่าง ศรีวิโรจน์
นายสว่าง ศรีวิโรจน์
ผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี :
กล่าววา ข้าพเจ้าชื้อกึ่งกระทุ่ถามรัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ คัง
นี้ ในเรื่องหนังสือของชาวที่แบกอยู่
เต็มบา ในเวลานั้นนั้น ยากที่ทราบวา
ท่านรัฐมนตรี จะมิวิธี ทาทางบรรเทา
ทุกข์หรือทาทางแก้ไขอย่างหนึ่งอย่างใด
ได้บ้างหรือไม่

พ.อ. พระยาอุทโยคิเนย์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรา-
ธิการ : กล่าววา รัฐบาลชื้อคอบว่า
รัฐบาลได้จัดการอยู่แล้ว เช่นหนักำ
ภาษีอากรที่ ค้างชำระบาง ประเภท
รัฐบาลได้ยกเลิกไปเพื่อปลดเปลื้อง
ความทุกข์ยาก และเป็นกรช่วยเหลือ
การอาชีพไปขึ้นหนึ่งแล้ว และเวลานี้
ทางการกระทรวงเกษตราธิการกำลัง
จัดตั้งและขยาย การสหกรณ์รูปอื่น ให้

แพ้วหลายชั้น เพื่อเป็นการช่วยเหลือ
ชาวนาให้หลุดพ้นจากหนี้สิน และเปลี่ยน
สภาพเป็นผู้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินที่ตน ทำ
ต่อไป

ประธานสภา ฯ : กล่าววา
กระทรวงต่อไป ของ นาย ร้อยตรี ดิศ
รัตนพันธุ์

ร.ต. ดิศ รัตนพันธุ์ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดพิจิตร : กล่าววา
ข้าพเจ้าขอตั้งกระทรวงมหาดไทย
เกษตรราชการครั้งนี้ ปรากฏว่าราษฎร
คามหัวเมืองใดขอใบเขียนย้ายที่ดินเพื่อ
ก่อสร้างทำการเพาะปลูกบางราย ได้รับ
อนุญาตทั้งหลายสิบหลายร้อยไร่ แต่
ครั้นแล้วหาได้พื้นฟูที่ดินนั้น ให้เกิดผล
ครบตามอายุ ใบใบเขียนย้ายนั้น ไม่
บางรายก็ปล่อยให้รกเป็นป่าพงอยู่ตาม
สภาพเดิม จนชาคสิทธิ์จากใบเขียนย้าย
ทั้งหลาย ๆ บี้แล้ว แต่เมื่อมีผู้อื่นไป
ขออนุญาต เจ้าพนักงานก็มักจะออกไป
เขียนย้ายให้อีก เพราะว่าในที่ดินแปลง
นั้น ได้มีผู้ขอใบเขียนย้ายไปแล้ว จึงขอ
ถามว่ารัฐบาลจะให้เจ้าหน้าที่สำรวจที่ดิน
ตามใบเขียนย้าย ที่ใดออกไปแล้ว ให้
ทราบว่ามีที่ดินมีสิทธิ์ในที่ดิน ตามใบ

เขียนย้ายที่ขอ ไปแล้วนั้น ได้ไปเพียง
แต่ที่ใดชาคสิทธิ์แล้วก็จะไปเปิดโอกาส
ให้ผู้อื่นไม่ที่ดิน ทำมาหากิน ได้ขอ
เขียนย้ายเสียใหม่ เพื่อประโยชน์
อาชีพต่อไป ดังนั้นจะใคร่หรือไม่

พ.อ. พระยาฤทธิอัคเนย์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรา
ธิการ : กล่าววา รัฐมนตรีขอถาม
ยังไม่เป็นการจำเป็นที่จะทำการสำรวจ
คามที่ทั้งกระทรวงตามนั้น ทั้งนี้เพราะการ
พิจารณา ในการ ออกใบเขียนย้ายยอม
ถึยข้อเท็จจริงที่เป็นอยู่ในระหว่างยื่นคำ
ขอใบเขียนย้ายนั้น

ร.ต. ดิศ รัตนพันธุ์ ผู้แทน
ราษฎร จังหวัดพิจิตร : กล่าววา
นั้นขอใบไม่ทรงคำถาม คำถามของ
ข้าพเจ้าถามว่าสำรวจใดหรือไม่ ถ้าไม่
ใดเพราะเหตุใด นี้ใบขอผิดเรื่อง
เพราะฉะนั้น ไม่รู้ว่า จะทำอย่างไร
เพราะขอใบไม่ทรง

ประธานสภา ฯ : กล่าววา
ไม่ใช่ทำรัฐมนตรีขอถามคำถามแล้ว
ท่านบอกว่ายังไม่จำเป็น จะต้องสำรวจ
เพราะการสำรวจจะตั้งทุกตาม ข้อเท็จ
จริง

ร.ต. ถัด รัตนพันธุ์ ผู้แทน
จังหวัด พัทลุง : กล่าวว่
รัฐมนตรีเคยระลึกถึง หรือ ไม่ว่า
ผู้เกี่ยวข้องไม่มีที่ทามา หากินมาก
ที่ขอไปเหยียบเข้าไปเก็บไว้มากมาย
ที่บางใหม่

พ.อ. พระยาฤทธิอัคเนย์
เห็นคว่า การกระทรวง เกษตร
การ : กล่าวว่ ข้าพเจ้าขออุบให้เป็น
สนใจในทางนโยบายสักหน่อย คือ
ข้อเท็จจริงที่ท่านถามนั้นก็มีมูลอยู่
แต่ในเรื่องนี้รัฐบาลก็ทราบอยู่แล้ว
และเวลานี้รัฐบาลกำลังปรับปรุงซึ่ง
เป็นส่วนหนึ่งที่อยู่ในนโยบาย และเวลา
ถ้าเราจะไปตรวจให้รู้แน่นอนก็ จะ
ได้ประโยชน์อะไร เพราะไปตรวจมา
แล้ว พอถึงที่ทำการก็อาจจะมีใครเข้า
ครอบครองอยู่แล้วก็ ได้ครอบแล้ว
ก็จะต้องพิจารณาข้อเท็จจริง เมื่อเวลา
ที่เขาขอไม่มีใครเป็นเจ้าของอยู่ก็ออกไป
เหยียบเข้าไปก็ได้

ร.ต. ถัด รัตนพันธุ์ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัด พัทลุง : กล่าวว่
ก็ไม่ตรงอยู่นั่นเอง คือผู้ขอไม่กลับไป

ขอเพราะกลัวอิทธิพลอะไรทั้ง ๆ จึง
ได้ถามว่าจะสำรวจได้หรือไม่ เกี่ยว
เจ้าหน้าที่ก็ได้สำรวจอยู่แล้ว จึงอยาก
ทราบว่ทำไม่จึงไม่สำรวจเพราะมีนโยบาย
อย่างไร

พ.อ. พระยาฤทธิอัคเนย์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวง เกษตร
การ : กล่าวว่ ข้าพเจ้าก็ตอบแล้ว
ว่ สำนวนนั้นสำนวนใด แต่ไม่จำเป็น
จะต้องสำรวจ เพราะว่าได้ประโยชน์
ไม่คุ้มค่า

ประธานสภา ฯ : กล่าวว่
กระทรวงต่อไป ของขุนครุการพิจิตร

ขุนครุการพิจิตร ผู้แทนราษฎร
จังหวัดพิจิตร : กล่าวว่ ข้าพเจ้าขอ
ตั้งกระทู้ตามรัฐบาลว่คว่า บึงสีไฟซึ่ง
ตั้งอยู่ตำบลในเมือง อีกล่อท่าหลวง
จังหวัดพิจิตร เป็นบึงเก่าแต่มาช้านาน
และเป็นทีเพาะพันธ์ปลา จึงจัดให้แพร่
ไปสู่หัวหนของต่าง ๆ ในจังหวัดพิจิตร
กว่า ๓ พันแห่ง รัฐบาลได้ขายหนอง
นั้น ๆ ได้เงินมีหลายแสนบาท นับ
ว่เป็นประโยชน์แก่รัฐบาลซึ่งเกิดขึ้น
โดยธรรมชาติมากมาย ข้าพเจ้าขอถาม
รัฐบาลว่ ๑.) รัฐบาลจะช่วยเหลือธรรมชาติ

ทำบึงตีไฟให้เป็น ที่เหมาะแก่การเพาะ
พันธุ์ปลาน้ำจืดหรือไม่ ถ้าจะทำจะทำ
ได้เมื่อไร ๒) ถ้าไม่ทำเป็นที่เพาะ-
พันธุ์ปลาน้ำจืดแล้ว รัฐบาลจะให้ราษฎร
ทำบัวได้หรือไม่ เพื่อให้บังเกิดผลแก่
รัฐบาล ๓) ถ้ารัฐบาลไม่ให้เขาทำ
บัว รัฐบาลจะปล่อยให้ราษฎรทุกเขต
บึงตีไฟจับของเขาไปทำนาเพื่อประโยชน์
เก็บค่านาระได้หรือไม่

พ.อ. พระยาฤทธิอัคเนย์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรา
ธิการ : กล่าวว่า รัฐบาลขอตอบว่า
ทางการได้ทำการสำรวจบึงตีไฟแล้ว
ปรากฏว่าไม่เหมาะแก่การเพาะพันธุ์ปลา
จึงทำให้จะให้เกิดประโยชน์อย่างอื่น ๆ
ขณะนี้ ได้กำลังสอบสวนว่าจะทำ
ประโยชน์อย่างไรได้บ้าง ซึ่งยังจะ
ตอบให้เป็นที่น่าพอใจขณะนี้ไม่ได้

ประธานสภา : กล่าวว่า
กระทรวงการไปของนายมงคล รัตนวิจิตร

นายมงคล รัตนวิจิตร
ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรม-
ราช : กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้
ถามรัฐมนตรีว่าการ 'ตั้งข้อไป

รัฐบาลทราบหรือไม่ว่า บึงที่พลเมือง
ได้ ใช้จ่ายซื้อสิ่ง ไม่จำเป็นเช่นเครื่อง
สำอางต่าง ๆ รวมไปถึงสิ่งประมา
เท่าใด ในยามที่โลกกำลังขาดแคลน
และสยมน่าลงท้องการณ์ในทางด
เงินนี้ รัฐบาลได้ทำวิจะควบคุมในเร
นี้ประการใดหรือไม่

พ.อ. พระบริรักษ์พยุหะ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ
กล่าวว่า รัฐบาลขอตอบคือ สินค้า
สิ่งที่ไม่จำเป็นมีมากมายหลายอย่างหลาย
ประการ โตะเก้าอี้ อาจจำเป็นสำหรับ
ผู้หนึ่ง แต่ก็จำเป็นสำหรับผู้อื่น และ
โดยที่จะแยกแยะสิ่งที่ไม่จำเป็นเหล่านี้
ออกอย่างแน่นอนไม่ได้ จึงไม่สามารถ
รวมออกเงินที่พลเมือง ใช้จ่ายซื้อ สิ่ง
ไม่จำเป็นได้ ท่านชักคิ้วอย่างเครื่อง
สำอางว่าอยู่ในประเทศสินค้าไม่จำเป็น
แต่ท่านก็จะเห็น ได้ว่าพวกพื้นไม้จะอยู่
ในเครื่องสำอางก็เห็น ว่าเป็น ของ
จำเป็นต้องใช้ในสมัยนี้ ขณะนี้รัฐบาล
ยังมีได้ทำวิจะควบคุมในเรื่องนี้ เสรีภาพ
ในการซื้อสินค้าซึ่งปลอด กับยอมต้องมี
อยู่

นายมงคล รัตนวิจิตร
 ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรม-
 ราช : กล่าวว่า ท่านรัฐมนตรีเศรษฐกิจ
 กับข้าพเจ้าไม่พร้อมที่จะลงเรือสำเภาเกี่ยว
 กันเสียแล้ว คือท่านไม่เข้าใจว่าเครื่อง
 สำรองไม่จำเป็นอย่างไร รุชทาปาก
 อย่างนี้เป็นเครื่องสำรองหรือไม่ อย่าง
 ข้าพเจ้าทราบว่ามีรัฐบาลอังกฤษเขาทำ
 เครื่องสำรองของเขาเพียง ๖๐ ล้าน
 ปอนด์ ส่วนของเขานั่นไม่มีสถิติ จึง
 ไม่รู้ว่ามันเท่าไร ข้าพเจ้าเสียใจที่รัฐบาล
 เราไม่มีสถิติ

พ.อ. พระบริภัณฑ์ยุทธกิจ
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ
 กล่าวว่า ข้าพเจ้าไม่รู้จะตอบอย่างไร
 เพราะไม่รู้ว่าจะใคร ซื่ออะไรบ้างเท่าไร
 แม้แต่พ่อค้ามีกี่คนยังรู้อีก

นายมงคล รัตนวิจิตร
 ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรม-
 ราช : กล่าวว่า เนื่องจากเราไม่มีสถิติ
 อย่างเดียวเท่านั้น รัฐบาลก็รับว่าไม่มี
 สถิติ ข้าพเจ้าก็ไม่คิดใจอะไร

ประธานสภา ฯ : กล่าวว่า
 กระทั่งต่อไปของหลวงนรินทร์ประสาศศร
 เวช

หลวงนรินทร์ประสาศศรเวช
 ผู้แทนราษฎรจังหวัดฉะเชิงเทรา : กล่าว
 ว่า ข้าพเจ้าของกระทรวงมหาด
 ธรรมการว่า เวลานั้นปรากฏตามชนบท
 ต่าง ๆ มีราษฎรที่อ่อนแอและมีบุตร
 หลายน ๆ คน ซึ่งไม่สามารถจะให้บุตร
 หลานของตนเข้าเล่าเรียนได้เป็นจำนวนมาก
 เช่นชาวชนบทเป็นต้น ทั้งนี้เพราะขาด
 แคลนทุนทรัพย์ที่จะเจือจานและเก็บกูด
 เช่นค่าเล่าเรียน เครื่องอุปโภค ในการ
 เรียน ค่าเครื่องนุ่งห่ม และเครื่องบริโภค
 ต่าง ๆ นั้นยังไม่ถึงกาลและถึงโอกาสที่
 เราควรจะทำ เพราะว่าถ้าอย่างรัสเซีย
 แล้วบางทีเราอาจจะทำได้

หลวงนรินทร์ประสาศศรเวช
 ผู้แทนราษฎรจังหวัดฉะเชิงเทรา : กล่าว
 ว่า ข้าพเจ้าก็ไม่อยากให้เป็นรัสเซีย
 เหมือนกัน แต่ที่ข้าพเจ้าถามเพราะ
 ราษฎรยากจนจริง ๆ ท่านรัฐมนตรี
 สอดส่องอยู่บ้างหรือเปล่าว่าชาว นานา ของ
 เราเวลานี้มีลูกเท่าหลาย ๆ คน ไม่ได้
 รับการศึกษา อย่างมี ๕ คนได้รับการ
 ศึกษาเพียงคนเดียวสองคนเท่านั้น แล้วการ
 ศึกษาของเราจะเจริญอย่างไร ถ้าเช่น
 นั้นนโยบายที่รัฐบาลแถลงไว้ว่าจะช่วย

ได้แต่ยังมีหน้าที่ที่บ่อนักมิให้ผู้ใดทำ
อันทรายนกแกมนกกลูกนก และพองนก
มาแฉกแฉกให้เกรงบาลด้วย ถ้าผู้ใดเข้า
ไปหาบื้อในเกาะเหล่านี้เป็นเหตุให้เกิด
อันทรายนกแกมนก ลูกนก และพองนก
มาแฉกแฉกแล้ว นายอากรต้องรับผิด

ร.ต. ดิศ รัตนพันธุ์ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดพิษณุโลก: กล่าวหา ว่า
ถ้าผู้มีเพียงเท่านั้นก็เป็นอันว่าราษฎร
จะได้ เพราะว่าราษฎรไม่ได้เก็บรังนก
หรือลูกนกให้เป็นอันตราอย่างนั้นใช่
ไหม

ขุนสมภารหิตะคดี รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงการคลัง: กล่าวหา
ว่าท่านถามนั้นแท้จริงเป็น หลักรกฎ หมายถึง
อันรวมคายุแล้วสิทธิของผู้เช่ามีเพียงไร
เจ้าของมีเพียงไร และสถานที่เช่นนั้น
จะเข้าไปได้หรือไม่ แต่ปัญหาเฉพาะ
หน้าที่กระทรวงการคลัง จะตอบนั้นมี ว่า
ให้เหตุผลอย่างไรซึ่งฟังตามนั้น กระทรวง
การคลังเข้าใจว่าคง เนื่องจากผู้ผูกขาด
นั้นมีสัญญากับกระทรวงการคลังว่า การ
รังนกนั้น จะต้องรักษาพันธุ์นก
ไว้ด้วย เพราะฉะนั้นการที่มีผู้เข้าไปเก็บ
รังนก ๆ นั้นเป็นเรื่องกฎหมายธรรมชาติ
ที่มีเพียงโคนันเป็นข้อกฎหมาย

ร.ต. ดิศ รัตนพันธุ์ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดพิษณุโลก: กล่าวหา ว่าหาก
ข้อซักเป็นข้อที่สองว่า เกี่ยวพันนายอากร
ถือสิทธิจากสัญญาซึ่ง เจ้าเจ้า ได้ตามนี้
ห้ามไม่ให้ราษฎรเข้าใกล้เกาะเสียทีเดียว
ถ้าใครเข้าใกล้ บางทีก็ยิงเอาเสียด้วย
ทำให้ราษฎรไม่กล้าเข้าเลย เรื่องนี้จะ
ไกลเกลียดให้ราษฎร ได้รับความร่มเย็น
สักหน่อยจะได้หรือไม่

ขุนสมภารหิตะคดี รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงการคลัง: กล่าว
ว่า เรื่องนี้ราษฎรเข้าใจว่าเป็นข้อเท็จ
จริงคือคนที่เข้าไปนั้นถ้าเข้าไปโดย
บริสุทธิ์ และฝ่ายเจ้าของนั้นยอมหนัก
น้ำหนักทางทำไร่ แต่ถ้าเข้าไปเพื่อเป็น
เหตุอย่างใด ภายหลังนั้นมีอันตราขึ้น
ฝ่ายผู้รับเหมาก็ต้องรับผิดชอบ คือผิด
สัญญา ที่มีไว้ต่อรัฐบาล คือเป็นเรื่อง
ที่จะต้องฟังเป็นราย ๆ ไป ส่วนเรื่อง
การรุนแรงนั้นก็เป็นเรื่อง ซึ่งมีหลักทาง
อายุอายุแล้ว

ประธานสภาฯ: กล่าวหา ว่าจะ
ต่อไปร่างพระราชบัญญัติ ออกเล็กพระ-
ราชบัญญัติ คัดค้านกันจนร่างไม่ได้จน
เคยต้องโทษหลายครั้ง พุทธศักราช
๒๔๗๘ ของหลวงนรินทร์ประสาธน์ไว้

หลวงนรินทร์ประสาธน์เวช
ผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี กล่าว
ว่า ตามที่ข้าพเจ้าได้เสนอร่างพระราช-
บัญญัติให้ประกาศยกเลิกพระราชบัญญัติ
กักสันดานคนจรจัดแก่คนเคยต้องโทษ
หลายครั้ง พุทธศักราช ๒๔๗๔ ที่
สภาฯ ก็โดยมีความมุ่งหมายคงต่อไป
ความความในพระราชบัญญัติกักสันดาน
คนจรจัดแก่คนเคยต้องโทษหลายครั้ง ซึ่ง
ประกาศใช้แต่วันที่ ๕ เดือนกันยายน
ร.ศ. ๑๒๗ นั้น มีประสงค์ที่จะช่วย
ราษฎรที่ไม่มีทางทำมาหาเลี้ยงชีพ ให้มี
ที่ประกอบอาชีพให้เป็นหลักแหล่งขึ้น
ทั้งต้องการกักสันดานคนประพฤติชั่วให้
กลับเป็นคนดี โดยทางการจัดส่งบุคคล
ให้ไปอยู่ในเขตที่กำหนัด แต่ตามผล
ที่ปรากฏหาเป็นไปได้ตามความประสงค์
ของพระราชบัญญัตินี้ไม่ คือแทนที่
บุคคลนั้นจะมีหลักแหล่งทำกินกลับต้อง
ไปก่อร่างสร้างดินที่อยู่ที่ทำกินใหม่ และ
ปรากฏเนื่อง ๆ ว่า แทนที่กลับตัวเป็น
คนดีกลับนำความชั่วไปเผยแพร่ตาม
ท้องถิ่นที่เขามีความสงบอยู่แล้ว เป็น
ทางให้ประชาชนในท้องที่ที่ทางการส่ง
บุคคลเคยต้องโทษ ไปอยู่เกิดความครุ่น
คร่ำมรึงเกียดต่อบุคคลนั้น จึงหาหน้ให้

ปล่อยคนที่เคยประพฤติชั่วให้อยู่อยู่
ตามบุญกรรมโดยไร้การข่มขู่ คนที่
ยากที่จะกลับเป็นคนดีได้ก็ตามแล้ว
กฎหมายนี้จึงไร้ผล พระราชบัญญัติ
นี้ได้เกิดมาเป็นเวลา ๒๐ ปีแล้ว
ไม่บังเกิดผลตามต้องการ จึงควร
เลิกเสีย ตามที่ทางการของกระทรวง
มหาดไทย ได้ส่งบุคคลซึ่งทำผิด
พระราชบัญญัตินี้ไปอยู่ภายในเขตที่กำ
หนัด บางรายต้องอาศัยชีวิตอาชรา
บางรายต้องเที่ยวอาศัยอยู่แนวขอ
ทั้งนี้เพราะบุคคลนั้นจากบ้านเดิมไป
ตัวคนเดียวขาดญาติมิตร จึงควรมี
อุปการะ มิหนำซ้ำเป็นห่วงเกียด
ประชาชนที่ประพฤติดีก็ เมื่อคน
ไม่มีทาง समाคมกับคนดี ก็ก็มีแต่
ประพฤติชั่วต่อกัน ประพฤติชั่วสมา
กัน เหตุการณ์จึงปรากฏไปในทาง
แต่จะนำไปในทางชั่วมากขึ้น บางราย
กลับเป็นผู้นำราษฎรที่เคยสงบกลับ
ประพฤติเป็นโจรผู้ร้าย นกมีกตัญ
เมือง ๆ ว่า คนที่ถูกส่งไปอยู่ในเขต
ที่กำหนัดนั้นสมกับราษฎรที่ไม่เคยทำ
ผิดกระทำผิดขึ้น และย้ายซึ่งความ
บางดินที่เคยสงบอยู่แล้ว เมื่อทางการ
ส่งคนจำพวกนี้ไปอยู่ก็มักเกิดการ

ขึ้น จึงตกอยู่ในลักษณะที่ว่าขาด
 อบรมจนประ พุทธิวิสัยโหดกลับเป็น
 ไม่เกิดผลในทางสมาคม และใน
 อาชีพของบุคคลนั้นแต่อย่างใดเลย
 ที่ปฏิบัติอยู่ในเวลานี้เท่ากับปล่อยคน
 ให้มีความเป็นอยู่อย่างหมกมืดที่พึ่ง
 มีความกังวลในชีวิตจิตใจ บัดนี้บ้าน
 ของเรากำลังเจริญด้วยการศึกษา ควรจัด
 ให้มีการอบรมสั่งสอน คนประพฤติกว้างให้
 กลับเป็นคนดี ดีกว่าปล่อยให้เขาเหลา
 เน้นมีความเป็นอยู่อย่างกำมยุตามกรรม
 ทางกฎหมายก็มีหน้าที่ให้ศาลมีอำนาจ
 กว้างเพิ่มโทษผู้ กระทำฐาน ไม่เชิด
 หมายอยู่แล้ว เช่นในประมวลกฎหมาย
 อาญา มาตรา ๘๒-๘๓ และ ๘๔
 เป็นต้น เมื่อบุคคลใดไม่ทำตามก็มี
 โอกาสที่จะต้องโทษนาน ๆ ให้ได้รับ
 การอบรมจากทางเรือนจำอาจมีทางกลับ
 ไปประพฤติกว้างเป็นคนดีได้ ทั้งนี้ก็ควร
 จะปล่อยให้เขาทำการอบรม ทั้งกล่าวแล้ว
 จริงอยู่ตามความในข้อ ๖ วรรค ๒ แห่ง
 พระราชบัญญัตินี้ อาจเปลี่ยนเป็นบทกำหนด
 โทษถึงคนต่าง คำว่าที่ท้องเนรเทศแล้ว
 หลบหนีกลับเข้ามา ในสยามประเทศอีก
 แต่กฎหมายของเรา ซึ่งมีอยู่แล้ว ในที่
 อื่น ๆ เช่นพระราชบัญญัติตรวจคน

เข้าเมือง พ.ศ. ๒๔๗๐ และพระ-
 ราชบัญญัติว่าด้วยการเนรเทศ พ.ศ.
 ๑๓๐ ซึ่งความในมาตรา ๗ เป็นบทที่
 ใช้นั่งทับได้ในกรณีเช่นนี้อยู่แล้ว ไม่น่า
 จะมีข้อวิตกอย่างไรในการเลิกพระราช-
 บัญญัตินี้ จึงหวังว่าสภา ฯ นี้คงจะเลิก
 การ เพราะเหตุว่าพวกคนจรจัดเหล่านี้
 ท่านสมาชิกทั้งหลายคงจะทราบแล้วว่า
 ได้ทำความเดือดร้อนแก่ชน ทั้งหลาย
 กิ่งที่ทราบอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นขอให้
 สภา ฯ นี้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้
 ด้วยดี

น.ต. หลวงข้าราชการหลวงสวสดี
 ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 มหาดไทย: กล่าวไว้ว่า ร่างพระราช-
 บัญญัติและเหตุผลที่ท่านสมาชิกได้เสนอ
 มาเป็นการถูกต้อง และทางกระทรวง
 มหาดไทยก็มีความเห็น ตั้งอยู่แล้วว่า
 สมควรที่จะต้องพิจารณาปรับปรุงเสีย
 ใหม่ว่าวิธีที่ปฏิบัติอยู่เวลานี้ ไม่เกิดผล
 และนำผลร้ายมาสู่ ตัวรัฐบาลไม่เห็นด้วย
 ในอันที่จะยกเลิกพระราชบัญญัตินี้โดย
 และที่รัฐบาลได้ปฏิบัติไปแล้วก็ถือ
 ร่างพระราชบัญญัติขึ้นใหม่ ในอันที่จะ
 ควบคุมและอบรมบุคคลประเภทนี้ และ
 เวลานี้กำลังอยู่ในระหว่างพิจารณาของ

คณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งจะได้นำเสนอ
พระราชบัญญัตินั้นมาในเร็ว ๆ นี้ เพราะ
ฉะนั้นหวังว่าท่านผู้เสนอพระราชบัญญัตินี้
ไม่ควรจะถอนไปเสีย

หลวงวินทร์ประสาศศรีเวช
ผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี กล่าว
ว่า ข้าพเจ้าอยากกราบทูลว่า ร่างพระ
ราชบัญญัติที่รัฐบาลจะเสนอมาใหม่นี้
จะเสนอได้เมื่อไร

น.ค. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์
ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย : กล่าวไว้ ก็ว่าจะเสนอ
ได้ทันในสมัยประชุมนี้

หลวงวินทร์ประสาศศรีเวช
ผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี :
กล่าวว่า ข้าพเจ้าขออุทธรณ์

ประธานสภาฯ : กล่าวว่า ผู้
เสนอขอถอนพระราชบัญญัตินี้ มีผู้ใด
จะมีความเห็นประการใด ถ้าไม่มีผู้ใด
คัดค้าน ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ
ไม่มีผู้ใดคัดค้าน เป็นอันว่าที่ประชุม
อนุมัติให้ผู้เสนอถอนญัตตินี้ไป วาระต่อไป
ร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขต
จังหวัด พุทธศักราช ๒๔๘๔ ของรัฐบาล

น.ค. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์
ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย : กล่าวว่า รัฐบาลขอเสนอ

ร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขต
จังหวัด พุทธศักราช ๒๔๘๔ โดย
หลักการว่า เพื่อจะปรับปรุงเขต
จังหวัดบางจังหวัดที่มีเขตที่ลุ่มลดเล
ไม่เหมาะสมกับสภาพและความเป็นอยู่
บ้านเมืองในปัจจุบันให้ดีขึ้น ส่วนผล
ผลในการที่จะออกพระราชบัญญัตินี้
อย่างไรนั้นได้บันทึกไว้ในที่ประชุม
ร่างพระราชบัญญัติแล้ว และนอกจาก
นั้นเพื่อประกอบในการพิจารณา
ท่านสมาชิก โดยเหตุว่าเป็นเรื่อง
จังหวัดอื่น ท่านสมาชิกในจังหวัดที่
เกี่ยวข้องอาจจะให้ความคิดเห็นแก่สภา
ได้ไม่ดั่งแต่ กระทรวงมหาดไทยได้
เสนอบันทึกเหตุผลประกอบร่างพระ
ราชบัญญัติอีกครั้งหนึ่ง คงได้เสนอ
ไปยังท่านสมาชิกแล้ว บันทึกเหตุผล
นั้นก็ได้ร้อยกรองขึ้นแต่เฉพาะในประ
เด็นที่สำคัญ ๆ ส่วนการจะออกถ้อย
จำเป็นอยู่เองที่จะต้องไปว่ากัน ใน
กรรมการ แต่เพื่อประโยชน์ในการ
พิจารณาของสมาชิกกระทรวงมหาดไทย
ขอแถลงข้อความบางอย่างในการที่สภา
นี้จะได้รับรองหลักการแห่งร่างพระ
ราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วย คือว่าเมื่อ
ด้วยการแบ่งเขตระหว่างจังหวัดให้

ที่อาณาจักรทมิฬเป็นอยู่เวลานี้
แบ่งไว้เป็นเวลา นานมาแล้ว
ถึง ๕๐ ปีเศษ กระทรวงมหาด
เห็นว่าเขตบางจังหวัด ไม่เหมาะ สม
สภาพความเป็นอยู่ ของบ้าน เมือง
จังหวัดการณเปลี่ยนแปลงไป และ
มีนาม อีกทั้งชุมชนคน ได้เปลี่ยน
จึงไปเป็นอันมาก บางจังหวัดมี
เขตใกล้เคียงกัน อยู่ ประกอบ
พระราชกรณียกิจใหญ่บ้านและผู้แทน
ของราษฎรมาซึ่งกระทรวงมหาด
หลายครั้งว่าเขต จังหวัดต่าง ๆ ยัง
ไม่อุปสรรคขัดข้องต่อความ สะดวก
ในการอาชีพของราษฎร กระทรวง
มหาดไทยจึงได้ดำเนิการตรวจตราและ
สอบสวนก็ได้ความเป็นที่แน่ชัดว่าสมควร
ได้พิจารณาและจัดการ เปลี่ยนแปลง
อีกเสียใหม่ ให้เป็นการ เหมาะสม แก่
ความเจริญความสะดวกของราษฎรและ
ในทาง การ ปกครอง ของ ทาง ราช การ
สิ่งนี้เพื่อที่จะยังประโยชน์ ให้ ได้ผลดี
ทั้งในทางราษฎรและราชการยิ่งขึ้น ใน
การสอบสวนพิจารณาเรื่องนี้ กระทรวง
มหาดไทยพยายามที่จะกระทำให้ออกข้อ
แต่ละมัครวงเป็นอันเรียบร้อย คือเพื่อจะให้
ได้ผลตามความมุ่งหมายและพยายาม

สอบสวนหาเหตุผลและความ มาประ
กอบการพิจารณา ในทางต่าง ๆ เท่าที่
สามารถจะทำได้ ในแง่บริหารกระทรวง
มหาดไทยได้มีคำสั่งถึง คณะ กรรมการ
จังหวัดทุกจังหวัดปรารถน ถึงความประ
สงค์ ในการจะพิจารณาเปลี่ยนแปลงเขต
จังหวัดพร้อมทั้งร่างหลักการ ในการที่จะ
เปลี่ยนแปลงไปให้ทราบด้วย ทั้งนี้หลัก
การ สำคัญก็คือว่าแต่เดิม ได้มีการ
ถือเอาแนวเขตความ สะดวก ในการ
ปกครองในระหว่างจังหวัด ซึ่งไม่เห็น
เป็นการชัดเจนแน่นอน คือว่าชนแดน
ลำคองภูเขาเหล่านี้เป็นกัน ความจริง
หลักเกณฑ์ที่วางไว้แต่เดิมนั้น ถึงเวลา
นี้ก็ยังใช้ได้อยู่ แต่เป็นหลักเกณฑ์ที่แบบ
สมควรจะพิจารณาถึงสิ่งอื่น ๆ ตลอดจน
ความเป็นอยู่ของราษฎร การคมนาคม
การเศรษฐกิจ และการ ที่เกี่ยวข้องของ
ราษฎรประกอบด้วยเป็นต้น อันในการ
ที่จังหวัดจะพิจารณาสอบสวนถึงความ
เห็นและเหตุผลอย่าง กระทรวง นั้น
กระทรวงมหาดไทยประสงค์จะให้จังหวัด
ต่าง ๆ ได้มีการตกลงหารือ ร่วมมือกัน
ในระหว่าง ข้าราชการประจำจังหวัด ทั้ง
หลาย และนอกจากนั้นคณะกรรมการจะให้
ออกไปสืบสวนยังท้องที่และพิจารณาอีก

เห็นของราษฎร และความสมัครใจของ
 ราษฎรโดยทั่ว ๆ ไป และนอกจากนั้น
 ยังได้สั่งไปว่าควร จะ ด้รับคำแนะนำ
 การปรึกษาหารือ ของผู้แทน ราษฎร
 จังหวัดนั้น ๆ ด้วย ถ้าสามารถจะกระทำ
 ได้ จังหวัดต่าง ๆ ได้มีการตกลงหารือ
 ร่วมมือกัน ในระหว่าง ข้าหลวงประจำ
 จังหวัดทั้งหลาย และนอกจากนั้นต้อง
 ปรารถนาจะให้ออกไปสืบสวนยังท้องที่และ
 ฟังความคิดเห็นของราษฎร และความ
 สมัครใจของราษฎรโดยทั่ว ๆ ไป และ
 นอกจากนั้นยังได้สั่งไปว่าควร จะ ด้รับ
 คำแนะนำการปรึกษาหารือ ของผู้แทน
 ราษฎรจังหวัดนั้น ๆ ด้วย ถ้าสามารถ
 จะกระทำได้ จังหวัดต่าง ๆ ได้ดำเนิน
 การตามที่กระทรวงมหาดไทย เมื่อปลาย
 ปี พ.ศ. ๒๔๗๘ เมื่อกระทรวงได้รับ
 เรื่องของจังหวัดต่าง ๆ แล้ว เพื่อจะ
 ประกอบการพิจารณาโดยทั่วไปให้ต้อง
 แก้อีกชั้นหนึ่ง จึงได้นำเสนอที่ประชุม
 ข้าหลวงประจำจังหวัด ในปี ๒๔๗๘
 ทั้งนี้เพราะเหตุว่า เมื่อ ข้าหลวงประจำ
 จังหวัดมาประชุมกันทั้งหมดกันย่อมจะ
 ได้ผลดี โดยเหตุที่ข้าหลวงแต่ละจังหวัด
 ย่อมเคยอยู่ในท้องที่ต่าง ๆ มาแล้ว ย่อม
 จะให้ความคิดเห็นหลายความคิด เมื่อ

ประชุมข้าหลวงประจำจังหวัดแล้ว
 กระทรวงมหาดไทยได้กั้นในการจัด
 หนึ่ง ได้นำเข้าหารือที่ประชุม
 ทรวง คือเจ้าหน้าที่ของกระทรวง
 ดำรงกรมมหาดไทย ที่เมืองหลวง
 เป็นต้น และเมื่อมีข้อสงสัย
 นอกที่พยายาม สอบถามที่
 จังหวัดนั้น ๆ อีกชั้นหนึ่ง เพื่อให้
 นอกยิ่งขึ้น และจัดส่งเจ้าหน้าที่ไป
 ท้องดินนั้น ๆ เพื่อสอบถามในเนื้อ
 อีก เมื่อการประชุมเข้านี้ได้ผ่าน
 ไปแล้ว กระทรวงมหาดไทยได้เส
 ว่างไปยังคณะกรรมการ เพื่อที่จะ
 เสนอไปยังสภา ว น ซึ่งรับหลักการ
 ว่าร่างพระราชบัญญัติกฎหมายสภา
 นี้ รัฐบาลได้พยายามที่จะเอาใจใส่ใน
 เรื่องซึ่งสำคัญและไม่เป็นการปลุก
 จนเกินไป และนอกจากนี้เรื่องเหล่านี้
 เป็นเรื่องซึ่งเกือบจะกล่าวได้ว่ามีความ
 เห็นพ้องกันเกือบทั้งหมดหรือเป็นส่ว
 มาก เป็นต้นว่ามีคำถามในระหว่าง
 ข้าหลวงประจำจังหวัดสองกรมกัน
 การที่จะโอนไปเช่นนั้น ราษฎรส่วน
 มากเห็นด้วยหรือร้องเรียนและสมัคร
 ที่จะไปเช่นนั้น มีเหตุที่สมควรในการ
 จะเปลี่ยนแปลงเช่นนั้นได้หรือไม่

ักกว่าในเบื้องหน้า สมควรจะเปลี่ยน
 ฝั่งเซกจังหวัดแก่เฉพาะเท่าที่เสนอ
 ประสงค์ก่อน หนึ่งสมควรจะกล่าว
 ไว้ด้วยว่า ในระหว่างที่กำลังมีการ
 พิจารณาเรื่องนี้อยู่ กระทรวงมหาดไทย
 ควรประโยชน์จากความเห็นของบรรดา
 หนึ่งคือพิมพ์ เอกชนและตัวแทนราษฎร
 เพื่อ ความ คึกคักเห็น เพื่อให้การ เปลี่ยน
 ฝั่งเซกจังหวัดเป็น ไปด้วยดี ร่าง
 พระราชบัญญัติที่เสนอมานี้ มิได้หมาย
 ความว่ารัฐบาลจะหยุดการกระทำแก่
 ฝั่งเท่านั้น แต่โดยเหตุที่ได้แจ้งความ
 หมายแล้วว่าการเปลี่ยนแปลงเซก
 จังหวัดในกรณีนี้ ราชการในความ
 ควบคุมความสงบของราษฎร ฉะนั้น
 รัฐบาลโดยยังมีการที่ไม่ตกลงกัน อยู่ก็
 ปรึกษาไว้เพื่อจะได้พิจารณากันต่อไป
 ที่ท่านสมาชิกควรจะได้พิจารณาว่า
 ารเปลี่ยนแปลงเซกเช่นนี้ย่อมเป็น
 การกระทบกระเทือนถึงบุคคลบางหมู่
 ึ่งเหล่า การกระทบกระเทือนเช่นนี้
 ็นส่วนรวมแล้วก็เป็นอย่างอื่นหนึ่ง
 ักได้เป็นโดยส่วนตัวของบุคคลบางหมู่
 ึ่งเหล่านั้นแล้ว ก็เป็นเรื่องที่กระทรวง
 มหาดไทยไม่สามารถจะบัญญัติให้ราษฎรได้
 ึ่งพระราชบัญญัตินี้ คงจะ ได้กระทบ

กระเทือนในบางสิ่งเป็นต้นว่าราษฎรใน
 ท้องถิ่นนั่นเอง เพื่อประโยชน์ในการ
 ที่เขาจะแสวงหาอาชีพหรือประโยชน์ใน
 หน้าที่ของเขาเขาก็ไม่พอใจจึงเป็นต้น
 หรือราษฎรนั้นเองคิดว่าในกรณีที่จะไป
 ขึ้นกับอีกจังหวัดหนึ่งนั้นเป็นการสมควร
 แต่ไม่อยากจะไปขึ้น โดยเหตุว่าคั้ง
 การจะกระทำการฝึกกฎหมาย เช่น เล่น
 การพนัน คัมภีร์ยาเมาหรือที่อื่นเถื่อน
 เป็นต้นก็ย่อมไม่พอใจอยู่นั่นเอง แต่
 อยางไรก็ดี เรื่องนี้ได้พยายามพิจารณา
 ในส่วนรวมและผลก็เป็นดังที่ได้เสนอ
 มานี้ แต่ร่างพระราชบัญญัติที่ได้
 เสนอมานี้ก็เป็น ไปตามหลักการที่ได้
 กล่าวแล้ว ร่างพระราชบัญญัตินี้มีหลัก
 เพียงกว้าง ๆ ว่าจะจะได้มีการปรับปรุง
 เซกจังหวัดเสียใหม่ ให้เป็นการ เหมาะ
 สมยิ่งขึ้น ถ้าแม้ว่าท่านสมาชิกเห็นว่า
 บกั้นราชการ จะ ได้มีการปรับปรุงเซก
 จังหวัดเสียใหม่แล้ว การพิจารณาที่ย่อม
 ทั่วไปได้ง่ายไม่ต้องเสียเวลาอันมีค่าของ
 สภา นี้ แต่อย่างไรก็ตามได้หมายความว่า
 าท่างรัฐบาลไม่อยากจะฟังความ คึกคักเห็น
 ของสภา ก็ทำให้ กล่าวคือว่าผู้ใดมี
 ความ คึกคักเห็นที่จะชี้แจงให้สมมติของ
 ันนั้นย่อมจะทำได้ และทางรัฐบาลก็

บันทึกจะรับฟัง แต่การโต้เถียงที่ว่า จะควรวอนหรือไม่นั้นเป็นปัญหาซึ่งจะเถียงกันไม่ได้ในเวลาหนึ่ง หรือ สอง ชั่วโมง เป็นเรื่องซึ่งจะคงพิจารณากันโดยละเอียดต้องแก้ถึงในเรื่องสถิติและพื้นที่ทั่ว ๆ ไป เพราะฉะนั้นเรื่องเช่นนี้ควรจะไปว่ากันในคณะกรรมการ ข้าราชการ ข้าราชการ มีข้อความทั่วไปที่จะแสดงเพียงเท่านั้นหวังว่าสภาฯ นี้คงจะรับหลักการร่างพระราชบัญญัติกันไว้พิจารณา

ประธานสภาฯ : กล่าววาทะพระราชบัญญัติกัน มีข้อความหลายตอน เพราะฉะนั้น ข้าราชการขอให้อภิปรายเป็นตอน ๆ ไป ข้อที่ ๑ อุดหนุนหลักการเสียก่อน เมื่อจบแล้ว ข้อที่ ๒ เป็นจังหวัด ๆ ไป ชั้นนี้เอาหลักการเสียก่อน

นายสมิท เจริญรัฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา : กล่าววาทะหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ข้าราชการเข้าใจว่าสภาฯ นี้ได้เห็นร่วมกันเป็นเอกฉันท์ว่าเป็นผลอันหนึ่งซึ่งรัฐบาลจะได้อาศัยเหลือราษฎรในชั้นสำคัญ ซึ่งได้ถูกทอดทิ้งมานานแล้ว เท่าที่เกี่ยวกับ การปกครองท้องถิ่น กล่าวคือเจ้าหน้าที่ที่เป็นอยู่เวลานี้ได้ทำคามไม่สะดวกให้แก่ทั้งรัฐและราษฎรเป็นอันมาก ข้าราชการ

มีความเห็นในทางส่งเสริมให้ทั้งรัฐและราษฎรได้ชี้แจงได้กระโຍกกัน ความเห็นในการส่งเสริมของ ข้าราชการไม่จำเป็นต้องกล่าวในที่นี้ อย่างไรก็ตาม การที่ ได้ทำไว้จะปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมใหม่ให้มีความเหมาะสมแก่ประโยชน์ทั้งรัฐและราษฎร ในโอกาสข้างหน้ายังรู้สึกว่าจะมีสิ่งที่จะต้องทำด้วยกันไปอีกหลาย กล่าวคือไม่เฉพาะแต่จังหวัดเท่านั้นที่นำความไม่สะดวกทั้งรัฐและราษฎร ข้าราชการเห็นที่สมควร ข้าราชการจึงส่งเสริมและควรที่จะขอหลักการออกไปอีกเล็กน้อย ข้าราชการหวังว่าสภาฯ นี้ไม่ชักข้องที่จะได้พิจารณาความเห็นของ ข้าราชการ ซึ่งควรจะขอหลักการ คือในข้อนี้ เพื่อปรับปรุงแก้ไขจังหวัดบางจังหวัด และเขตอำเภอ บางจังหวัด ข้าราชการคิดว่าพระราชบัญญัติปกครองแล้ว ข้าราชการเข้าใจว่าถ้าแม้ว่าจะได้ทำเช่นนี้แล้วและทำการสะดวกให้แก่ฝ่ายปกครอง และราษฎรได้เป็นอันมาก ข้าราชการคิดว่าควรหลักการเช่นนี้ ไม่ควรในชั้นของเรื่องกฎหมายเพิ่มเติมมาก ๆ ก็เรียนกฎหมายมาแต่เดี๋ยวจ้ว่า เมื่อเสร็จจังหวัดได้ คำแนะนำปรึกษาแก่คณะกรรมการ

หนักในการปรับปรุงเขตอำเภอ นั้น
 ให้นำ ไร่ร้างนครนิคมท่าโขม้อานาจสั่ง
 การปรับปรุงเขตอำเภอ นั้น ได้ที่
 ๓๖ นี้เป็นการผ่อนอำนาจให้แก่ท้อง
 ที่ตามสมควร เพราะ ว่าอำเภอใน
 จังหวัดเดียวกันนั้นเองก็ยังไม่ทำ ความยัง
 ทั่วให้แก่การปกครองเหมือนกัน จึงอยู่
 ใต้พระราชนัดดา บัญญัติปกครองท้องที่ ใน
 ปีพ.ศ. ๕ ทว่าด้วยลักษณะปกครอง
 ของอำเภอหนึ่ง ว่าด้วย ทิว กิ่ง อำเภอ
 และกิ่ง ระหว่างมาตรา ๒๒ ถึง ๒๕
 นั้นจริงอยู่ในมีข้อความที่กล่าวถึงเรื่อง
 ที่เกี่ยวกับการกิ่งอำเภอและกิ่งอำเภออยู่
 ด้วย แต่ตามความเข้าใจของข้าพเจ้า
 ข้าพเจ้า นั้นหมายถึงการกิ่งอำเภอและ
 กิ่งอำเภอ ขึ้นใหม่ ไม่ใช่ หมายถึงการ
 ปรับปรุงเขตอำเภอ เพราะ ฉะนั้น
 บัญญัติจึงมีว่าอำนาจของเจ้าหน้า ที่ฝ่าย
 บริหารเวลาในการที่จะปรับปรุงเขต
 อำเภอขึ้นอยู่กับไหน ในมาตรา ๖ พระ
 ราชนัดดา บัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ.
 ๒๔๗๕ มีข้อความที่ชวนให้น่าสงสัย
 อยู่บ้าง แต่ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าได้แก้ไข
 โดยพระราชบัญญัติ นี้จะเป็นผลดี ใน
 มาตรา ๖ นั้นยกเอา.....

ประธานสภา ฯ : กล่าววา
 ไม่ใช่ ท่านนั่งก่อน พระราชบัญญัติ
 นี้มีหลักการ ชัดเจนแล้ว ถ้าท่านจะ
 แก้ไขก็เสนอมาใหม่เป็นอีก พระราช
 บัญญัติหนึ่งก็แล้วกัน บัญญัติว่าท่านจะ
 รับหรือไม่รับ ถ้ารับก็รับตามหลักการนี้
 นายสนธิ เจริญรัฐ ผู้แทน
 รามภูวจังหวัดนครราชสีมา : กล่าววา
 ที่ข้าพเจ้าอภิปรายนี้ใครจะทำความตกลง
 กับรัฐบาลซึ่งได้คิดแล้วว่า อาจจะทำ
 เข้าใจกัน ได้หรือไม่ เพราะ ฉะนั้น
 ข้าพเจ้าขออนุญาตอภิปรายอีกเล็กน้อย
 ในหลักการนี้ไม่มีปัญหาอะไร ที่จะไม่
 รับหลักการ แต่ถ้าจะให้เต็มใจรับ
 หลักการยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าขอเพิ่มหลักการ
 ๒-๓ คำเท่านั้น ข้อความที่ ข้าพเจ้า
 ต้องการจะเพิ่มในพระราช บัญญัตินั้น
 มีเพียงเล็กน้อย ให้ท้องถิ่นมีอำนาจ
 ปรับปรุงเขตอำเภอ ซึ่งเวลานี้หากความ
 ยากลำบากแก่ราษฎร เป็นอันมาก ถ้า
 เช่นนั้นแล้วข้าพเจ้าเต็มใจอย่างยิ่งที่จะ
 รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้
 น.ต. หลวงฮ้าง นาวา สวัสดิศ
 ร.น. รัฐมนตรีว่าการ กระทรวง
 มหาดไทย : กล่าววาเรื่องนี้เป็นปัญหา

ที่จะโต้แย้งกันในการ รับ หลัก การ และ
 ในการที่จะเพิ่มหลักการหรือไม่ ข้าพเจ้า
 ขอชี้แจงดังนี้ บางทีเราจะตกลงกันได้
 คือว่าในเหตุผล ข้อนี้ท่านผู้แทน ที่ว่า
 สมควรจะได้มีการพิจารณาตลอด ไป ถึง
 อำเภอกว๋ายนั้นเป็นเรื่อง ที่ ต่าง กับ ความ
 คำริของกระทรวงมหาดไทยอยู่แล้ว และ
 นอกจากนี้ ใน การ ที่ จะ พิจารณา ไป ถึง
 อำเภอนั้น กระทรวงมหาดไทยก็เห็น
 สมควรที่จะเพิ่มเติมหลักการดังกล่าวนี้
 เพราะเหตุว่าพระราชบัญญัติที่เสนอนี้
 ตลอดทั้งเรื่องจะ ได้เห็นว่าเรา ไม่มีการ
 เปลี่ยนแปลงเขตอำเภอนั้น ใน จังหวัดกั
 กันเลย ประการหนึ่ง ประการที่ ๒
 ในการเปลี่ยนแปลงเขตอำเภอนั้น ได้มี
 กฎหมายและระเบียบที่ใหม่ปฏิบัติอยู่แล้ว
 เป็นอันว่าในการเปลี่ยนแปลงเขตและตั้ง หมู่
 บ้าน เช่นเราทำได้โดยอาศัยพระราช
 บัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ มาตรา
 ๑๔ ข้อ ๑ มาตรา ๖ และระเบียบ
 ราชการบริหาร มาตรา ๒๕ และโดย
 เฉพาะ การ เปลี่ยนแปลงเขตอำเภอนั้น
 ก็ทำด้วยมาตรา ๖ และมาตรา ๒๓
 ประกอบด้วยมาตรา ๒ แห่งร่างพระ-

ราชบัญญัติระเบียบราชการบริหาร
 แล้ว คือในเรื่องการเปลี่ยนแปลงเขต
 เหล่านี้ กระทรวงมหาดไทยมีระเบียบ
 ระเบียบนี้ได้พิจารณาทำไว้โดยพิถีพิ
 คำนึงเห็นว่าได้มีการเปลี่ยนแปลง
 ปกครองแล้ว และออกพระราชบัญญัติ
 ปกครองท้องที่นั้นอาจเป็นกรณี
 จึงได้หารือไปยังรัฐบาล ก็ได้ส่ง
 ยังกฤษฎกรรมการศึกษา การ
 การ กฤษฎีกาเห็นว่าหลักการนี้
 เป็นการพอ ไป ได้ ไป ได้ว่า
 กฎหมาย นอกจากนี้ในการที่จะไม่
 หลักการลงไปนั้น เป็น การที่พระ
 บัญญัติลักษณะปกครองท้องที่
 ก็ได้แสดงไว้แล้วว่า รัฐบาลก็
 พยายามรวบรวมหลักการของ
 หนึ่งเป็นการไม่สมควร ในความ
 นั้นเรามีความเห็นตรงกัน
 ขอนอทรภักดี กับแทนราษฎร
 จังหวัดเพชรบูรณ์ มีความ
 เรื่องรับหลักการหรือไม่นั้น ข้าพเจ้า
 ว่าเป็นการสมควรอย่างไร เพราะเหตุ
 เพราะ หลัก การ ซึ่ง รัฐมนตรี
 กว้าง ๆ และการปรับปรุงเขตจังหวัด
 หนึ่งก็เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพ
 ความเจริญให้ชนในชนบท

รับหลักการหรือไม่นั้นจึงไม่มีปัญหา
 ี่รับเน ๆ แค่ว่าเจ้าตั้งสยที่ ท่าน
 ี่ชานบอกเราว่าจะต้องปรึกษากันใน
 ี่องหลักการเสียก่อน แล้วจึงปรึกษา
 ี่เรื่องอนุมาตรา คือตั้งแต่มาตรา ๑
 ี่มาตรา ๓๔ ลงไปเป็นลำดับนั้น
 ี่นั้นแล้วการเสนอร่างพระราชบัญญัติ
 ี่ถึง ๓๒ จังหวัด ถ้าเราจะปรึกษา
 ี่ล้มลำดับมาตราแล้ว จะยืดยาวมาก
 ี่เราควรจะมีหลักการเสียก่อน ถ้าหาก
 ี่ว่าจังหวัดใดเอาใจใคร่จึงถ้าเราเห็นว่าไม่
 ี่สมควรยุบไปหรือไม่นั้น จึงแปรญัตติ
 ี่ในชั้นกรรมาธิการ นี้แหละข้าพเจ้าเห็น
 ี่ว่าดีกว่า ข้าพเจ้าได้รับเรื่องราวฉบับ
 ี่หนึ่งซึ่งมีมาจากทั้งจังหวัดราชบุรีนั้น
 ี่เป็นเทศ กระทั่งกระเทือนสวน อีก
 ี่จังหวัดหนึ่งนั้น ข้าพเจ้าขอยัง ไม่กล่าว
 ี่ว่าข้าพเจ้าจะมีความเห็นประการใด
 ี่เพราะเราจะต้องรับหลักการเสียก่อน
 ี่ถ้าหากว่าผู้แทนราษฎรเห็นว่าจะไม่สมควร
 ี่อย่างใดแล้วควรแปรญัตติ มาทาง หัก
 ี่ในชั้นนั้นเห็นว่าควรรับหลักการ แห่งร่าง
 ี่พระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาเท่านั้น
 ี่พอแล้ว

ประธานสภา ฯ : กล่าววา
 ี่ตามที่ข้าพเจ้าพูด เพราะเหตุว่ามีคนอยาก

จะพูดมาก ข้าพเจ้าจึงเสนอความเห็น
 ี่เป็นเช่นนั้น แต่ความจริงพิจารณาใน
 ี่วาระที่ ๑ พิจารณารับหลักการ เพราะ
 ี่ฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะ พังเสียง ทวน รับ
 ี่หลักการ ถ้าใคร พูดถึง วัย ระ เขียว
 ี่ข้าพเจ้าได้จะห้ามเสีย ถ้าท่าน พูดถึง
 ี่เรื่องรับหลักการ แล้วก็พูดไป

นายกิมเส็ง สันธุเท็ก ผู้แทน
 ี่ราษฎร จังหวัด ราชบุรี : กล่าววา
 ี่ในหลักการแห่งพระราชบัญญัติการ
 ี่เปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดนั้นปัญหาอยู่ที่ว่า
 ี่จำนวน ๓๒ รายการนี้ ข้าพเจ้าเห็น
 ี่ได้ว่ามีบางรายการที่เป็น การ เหมาะ สม
 ี่เหมือนกัน แต่มีบางรายการ ซึ่งยังไม่
 ี่เหมาะสมและซึ่งควรจะมี มา รับ หลัก การ
 ี่กันในที่นี้ เรื่องนี้เท่าที่ข้าพเจ้ารับมนตรี
 ี่และมีสมาชิกบางท่านเห็นว่าควร รับ
 ี่หลักการไปก่อน แล้วไปทำการแปร
 ี่ญัตติตามความพอใจนั้นขอให้ท่าน ก็
 ี่กล่าวการ รับ หลัก การนี้เป็นการยินยอม
 ี่ตามรัฐบาลที่เปลี่ยนแปลงนี้ ส่วนการ
 ี่แปรญัตติเป็นอันว่าเมื่อรัฐบาลได้โอนไป
 ี่แล้วนั้น ก็ต้องเป็นหลักการ จะ
 ี่เปลี่ยนแปลงแก้ไขอย่างใดก็ได้ไม่ ไม่มี
 ี่โอกาสพูดจา จึงขอให้สมาชิกและ
 ี่รัฐบาลอย่า ได้ ไปรบกวนกับความรู้สึก

๔๘๖

ซึ่งข้าพเจ้าจะขอพูดในที่นี้บ้าง ในพระราชบัญญัติการเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดตามบันทึกที่ รัฐบาลได้ส่งมารวม ๒ ครั้ง ซึ่งครั้งหนึ่งเป็นบันทึกประกอบร่างลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ แล้วภายหลังส่งมาสภาฯ อีกครั้งหนึ่งบันทึกข้อความโดยละเอียดแจ่มแจ้งนั้น ข้าพเจ้าได้พยายามอ่านบันทึกดูแล้วปรากฏว่า เช่น รัฐบาลอ้างว่าจะใช้รถยนต์โดยสารไปถนนสาย ๑๑ ได้โดยสะดวกนั้น ไปได้จริง แต่ไม่สะดวกเพราะมีถนนขาคืออยู่หลายแห่ง ซึ่งข้าพเจ้าจะขออภิปรายในเวลาต่อไป

ประธานสภาฯ : กล่าวว่
ไม่ใช่ข้าพเจ้าบอกแล้วจะให้พูดถึงเรื่อง
หลักการเสียก่อนรายละเอียดทุกที หลัง
หลักการที่เขาเสนอเพื่อรับหลักการมี ๒
บรรทัดเท่านั้น ท่านจะเอาหรือไม่

นายถมศักดิ์ สนิทเสก ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดราชบุรี : กล่าวว่
ข้าพเจ้าขอเรียนตามท่านประธานว่าการ
รับหลักการเรียบร้อยแล้ว ทีหลังจะ
เปลี่ยนแปลงได้อย่างไร ในเมื่อรัฐบาล
บอกว่าโอนไปแล้ว ภายหลังไม่โอนนั้น
จะเปลี่ยนแปลงหรือไม่

ประธานสภาฯ : กล่าวว่
ถ้าท่านไม่พอใจท่านก็แปรญัตติได้เมื่อ
พิจารณาในวาระ ๒ เป็นหลักการ
แล้วขอให้ลงคะแนนว่าท่านจะเอาหรือไม่
เอาในขั้นนี้ทั้งพิจารณาในวาระที่ ๓
เพื่อรับหลักการเท่านั้นเอง ข้าพเจ้าพูด
เพื่อให้ท่านพิจารณาในหลักการพอ
เพราะฉะนั้นขอให้ท่านวินิจฉัยก่อน

ต. เทียม ศรีพิทักษ์ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดนครปฐม : กล่าวว่
ในเรื่องแบ่งเขตนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็น
เรื่องเล็กน้อยของสภาฯ เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าใคร่ที่จะให้เป็นหน้าที่ของฝ่าย
บริหารที่จะเห็นสมควรหรือไม่ สมควร
มากกว่า เพราะการปกครองนั้นเกี่ยว
พันฝ่ายคณะกรรมาธิการจังหวัดและทาง
กระทรวงมหาดไทยรวมกันที่จะเห็นชอบ
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าการจะรับ
หรือไม่รับ ขอเสนอให้ลงมติ

นายแช่ วอนศักดิ์ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดสิงห์บุรี : กล่าวว่
ก่อนที่จะเสนออย่างไรก็ตามจะเรียน
ให้ท่านทราบ

ประธานสภาฯ : ไม่ใช่ให้มี
ขอให้ลงมติแล้ว ถ้าท่านนำหลักการของ
ขอเป็นอภิปรายต่อไปก่อน

นายแฉะ วุฒิลักษณ์ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดสิงห์บุรี : กล่าวว่
พระราชบัญญัตินี้เป็นพระราชบัญญัติที่
สำคัญ หลักการนั้นต่างคนต่างไม่
ปฏิเสธ แต่ก่อนจะรับหรือไม่รับนั้น
ปรึกษากันให้จนละเอียดถี่ถ้วน เพราะ
เหตุฉะนั้นแหละ ข้าพเจ้าขอเสนอให้
อภิปรายต่อไปก่อน

ประธานสภา : กล่าวว่
ผู้ใดเห็นว่าควรจะเป็นที่อภิปรายต่อไป
ขอให้ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภา : กล่าวว่
ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภา : กล่าวว่
เป็นอันให้เปิดอภิปรายต่อไป

นายแฉะ วุฒิลักษณ์ : กล่าวว่
ที่ท่านประธานกล่าวเมื่อกี้ว่าถ้าจะว่า
กันให้ละเอียด ก็คือพิจารณาในวาระ
ที่ ๒ ที่จริงพระราชบัญญัตินี้เป็น
พระราชบัญญัติโดยเฉพาะการแบ่งเขต
ของจังหวัดนั้น แต่ว่ามีหลักการไปแล้ว
จะเอาอะไรมาแย้งกัน กรรมการจะไป
พิจารณาแต่ในแง่ตัวหนังสือเท่านั้น

สภาแห่งท้องที่จะเป็นอย่างไรใครจะ
ไปตรวจดู ฉะนั้นเราควรจะต้องถกเถียง
กันเสียก่อน ร่างกฎหมายเป็นแต่ตัว
หนังสือ ในเรื่องการแบ่งเขตความ
เป็นอยู่ของราษฎรจะเป็นอย่างไรในอีก
เรื่องหนึ่ง ขณะนี้ข้าพหเองก็ นายอำเภอ
กิตติ โคขี้ที่ต่อมายังกันอยู่ ๖ เดือน ๑ ปี
ก็ย้ายแล้ว ไม่มีความชำนาญใน
ท้องที่ ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าได้ไปหนังสือ
เสนอท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย แต่ว่าข้าพเจ้าจะไม่ขอกล่าว
ในที่นี้ก่อน ถ้าหากว่าท่านประธานจะ
ให้โอกาสแก่สมาชิกในสภา ขว้หน้าตาม
มาตรา ๓ วรรค ๑ ถึงจังหวัดไหน
ของใครว่ากันชอบหรือไม่ ท่านประธาน
ให้ผ่านไปข้อ ๒ ถ้าทำอย่างนั้นแล้ว
ข้าพเจ้าเชื่อว่าจะเป็นผลสำเร็จ

ประธานสภา : กล่าวว่
ข้าพเจ้าให้พิจารณาโดยเฉพาะหลักการ
เสียก่อน ส่วนรายละเอียดให้ไปเถียงกัน
ในชั้นกรรมาธิการดีกว่า เพราะอาจจะ
มีสถิติอย่างที่ท่าน รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยว่า การคมนาคม
สถิติของบุคคลจะมากพุกกันหรือพเจ้าเห็น

ว่าจะทำให้เสียเวลาของผู้เสนอมาก ถ้าหากว่าท่านเห็นว่าไม่ควร ก็บอกว่าจะรับหลักการ

นายเนว วชิรลักษณ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสิงห์บุรี : กล่าวเวลาที่ข้าพเจ้าแสดงความคิดเห็นว่ากรมวิชาการ จะไม่สามารถไปตรวจสภาพท้องที่ ซ้อนเป็นข้อสำคัญ ไม่ใช่ตัวหนึ่งคือ ตัวหนึ่งคือข้าพเจ้าไม่เคียดแค้นเลย ข้าพเจ้าไม่รักจะโต้เถียงเลย อยากจะให้เห็นข้อเท็จจริง ซึ่งในข้อนี้เป็นหลักสำคัญในการแบ่งเขต เป็นไปในทาง ได้และทางเสียมากและแบ่งแล้ว

ประธานสภา ฯ : กล่าวเวลาที่ข้าพเจ้าไม่ว่าที่ท่านจะขอ แต่ถ้าขอให้ประชุมพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับข้าพเจ้าก็ยอม ท่านไม่ว่าที่ประชุมไม่ยอมให้อนุญาต ข้าพเจ้าก็ให้ท่านไม่ยอมเสียใจที่จะอนุญาตให้พูดถึงรายละเอียดไม่ได้

ด. ชูเกียรติ ทองลงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี : กล่าวเวลาที่ข้าพเจ้าขอบคุณท่านประธานที่โต้ถก

พิจารณาแต่ในเรื่องหลักการของพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดซึ่งรัฐบาลเสนอมานี้ เมื่อเช่นนั้นข้าพเจ้าจะไปติดกับท่านผู้แทนราษฎรเป็นเวลาหลาย

ประธานสภา ฯ : กล่าวเวลาที่ข้าพเจ้าไม่ใช่วาทกกับใคร ท่านมีความเป็นอย่างไรว่าท่านต้องทุกกับประธานสภาฯ จะพูดออกความเห็น ที่สภาฯ เห็นตามท่านจะดีกว่า

ด. ชูเกียรติ ทองลงยา

ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี : กล่าวเวลาที่ข้าพเจ้าขอโทษท่านประธานที่กล่าวเวลานั้น ไม่ใช่เป็นคำพิพากษา คือไปนั้นข้าพเจ้าจะกล่าวถึงหลักการที่จะพึงพิจารณาว่าพระราชบัญญัตินี้เสียก่อน ข้าพเจ้าขอวิงวอนสมาชิกผู้เกิดคิดว่า เรากระทรวงมหาดไทยราชธรรมาธิบดีเพียงเฉพาะที่หรือว่าของประเทศ ท่านอย่าลืมนึกว่าเป็นอนุชาตอีกประการหนึ่งรัฐบาลเป็นผู้ควบคุมบริหารแผ่นดิน ไม่ใช่สภาฯ ไม่ใช่สมาชิก แต่ละท่าน เพราะฉะนั้นก็การอันใดที่รัฐบาลเสนอนั้นรัฐบาลพร้อม

ที่จะรับรอง ข้าราชการแห่งการเมือง
ท่านอย่าลืมเสีย ประการที่ ๓ เราจะ
ต้องคิดถึงประโยชน์ทั่วไป ไม่ใช่
เฉพาะหน่วยประโยชน์ทั่วไปนั้นเราจะ
พิจารณาโดยที่ ข้าพเจ้าจะให้หลัก
ท่านที่จะพิจารณา ๓ ประการว่าในการ
จัดระเบียบชุมนุมชนนั้นเกี่ยวแก่การ
ปกครอง ถ้าหากว่าท่านได้พยายามอ่าน
ในร่างหลักการของการปกครองจาก
ระเบียบชุมนุมชนแล้ว ท่านจะเห็น ได้
อีกประการหนึ่งท่านสมาชิกแต่ละท่าน
จะกำหนดข้อให้ท่านหลักทั่วไป อย่าท่าน
เฉพาะหน่วยนั้นเสีย การที่เราจะ
พิจารณาในร่างพระราชบัญญัตินี้ เราจะ
ต้องพิจารณาว่าสภาพแห่งท้องถิ่นเมื่อ
๔๐ ปีมาแล้วกับในปัจจุบันและซึ่งจะ
ขยายต่อไปเบื้องหน้านั้น ความเจริญ
แห่งทางวิทยาศาสตร์ความเจริญแห่ง
สภาพท้องถิ่นนั้น ความเจริญแห่ง
ชุมนุมชนใดบ้างขยายออกไปอย่างไร
ไม่ใช่เราจะนั่งมองเอาของเก่ามา
พิจารณา บัดนี้รัฐบาลได้เสนอพระราช
บัญญัติ เปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดหลัก ๓
ประการที่ข้าพเจ้าจะกล่าวในหลักก้าว

ปกครองการตั้งระเบียบชุมนุมชน
ตามพระราชบัญญัติ ระเบียบราชการ
บริหารส่วนภูมิภาคหรือพระราชบัญญัติ
ปกครองท้องถิ่น ในการแบ่งอาณา—
เขตเป็นจังหวัดอำเภอในจังหวัดหนึ่ง
นั้น เราคงได้ใครเป็นหัวหน้าบัญชาการ
เราคงให้ข้าหลวงเป็นผู้บัญชาการ
ถ้าหากว่าข้าหลวงประจำจังหวัดไม่
สามารถบัญชาการก็ย่อมบังเกิด
ผลเสียในราชการจะบังเกิดขึ้น ใน
การคมนาคม ถ้าหากว่าการจัดแบ่ง
ชุมนุมชน การจัดหน่วยชุมนุมชนของ
ประเทศบ้านเมืองนั้นไม่มีที่รกรงคาม
อันสะดวก เมื่อการสัญจรอันไม่ชอบที่
ราษฎรจะสัญจรไปมา ถ้าหากว่าการ
จัดแบ่งชุมนุมชนนั้นเสียผลในการ
ปกครอง จะเป็นอย่างไรในหลักที่
เศรษฐกิจ ราษฎรซึ่งจะต้องติดต่อกับ
สถานที่ราชการ ราษฎรจากต้องมี
อรรถคดีในโรงศาล ถ้าหากว่าเรา
จัดการแบ่งเขตของแต่ละจังหวัดนั้น
ไม่มีเหมาะสม ราษฎรจับเงินจะต้องใช้
จ่ายเงินในทางนี้มากมาย นอกจากของ
ราษฎรแล้วในทางราชการนี้ จะต้อง
ใช้จ่ายเงินทองอันผิดไปอีก เช่นนี้เรียก

ว่าไม่ถูกหลักเศรษฐกิจ เราจะพิจารณา
 ในลักษณะการแบ่งเขตจังหวัดแก่
 สภาท้าวเมื่อ ๕๐ ปีเศษมานี้กับใน
 สมัยนี้ เราได้มีอาณาเขตหรือเราได้มี
 ชุมชนชน เราได้มีการคมนาคมต่างกัน
 กว่าเมื่อก่อนสมัยในข้ออย่างไร ในเวลา
 นี้จึงจะจัดแบ่งให้สมควรให้เหมาะแก่
 ราษฎร อีกประการหนึ่งข้าพเจ้าก็เห็น
 ท่านสมาชิกว่า ราษฎรภายใต้รัฐธรรมนูญ
 แผ่นดินประเทศสยามอันหนึ่งอันเดียว
 กัน ไม่ใช่แยกอยู่ที่อื่น เพราะฉะนั้น
 การที่ราษฎรจะไปอยู่ที่ไหนนั้นก็แล้ว
 แต่ความสะดวกในประการที่ ๓ เท่านั้น
 ขุนพิเคราะห์คดี ผู้แทน
 ราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวว่า พวก
 หลัการเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดนี้
 ข้าพเจ้าเห็นพ้องกับรัฐบาล ควรรับ
 หลัการ ในสมัยก่อนการแบ่งเขต
 ท้องที่อำเภอก็ดี จังหวัดก็อาศัยเอา
 คลองบึงบ้างเป็นการแบ่งเขต ส่วนราษฎร
 นั้นมิได้คำนึงถึงว่าจะมีการเกิดหรือไม่
 อย่างไร เขตปกครองสันเพียง ๕๐๐
 และยาวถึง ๒,๐๐๐ เส้นก็มีเวลาม
 ารถตกก็หรือมีความที่จะร้องเรียนต่อ

กรมการอำเภอไปไม่ได้ วิธีนี้ทำให้
 พลเมืองได้รับความเดือดร้อนมากหลาย
 ๑๐ ปีแล้ว การใหม่มีการแบ่งเขตกัน
 ขึ้นอย่างแท้จริงนี้ทำควมลำบากให้แก่
 พลเมืองประการหนึ่ง และสภาพงาน
 ที่ปกครองท้องถิ่นก็อาจไปอยู่ที่ชอง
 พลเมืองได้ทั่วถึงกันประการหนึ่ง
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นสมควรจะ
 รับหลักการไว้พิจารณา

นายแทน วิเศษสมบัติ
 ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี
 พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัด
 รัฐบาลเสนอเข้ามาในสภาผู้แทน
 ราษฎรรับหลักการเพื่อจะให้เป็น
 สะดวกของราษฎรซึ่งอยู่ทางไกล
 จังหวัด แต่ข้าพเจ้าขอให้ออกข้อหนึ่ง
 คือจังหวัดสงขลาในเขตจังหวัด
 สงขลา.....

ประธานสภา กล่าวว่า
 ไม่ใช่ ท่านนั่งก่อน ข้าพเจ้าขอให้พูด
 แต่เรื่องหลักการว่าจะควรรับหรือไม่ควร
 รับเรื่องรายละเอียดให้ไปพูดในคราว
 ที่ ๒ หรือมีคณะรับหลักการแล้วท่าน
 ขอให้ที่ประชุมนี้พิจารณาหลักการโดย
 รายละเอียดทุกทีหลัง

นายแทน วิเศษสมบัติ ผู้แทน
ราษฎร จังหวัดปัตตานี : กล่าวจา
กรครบ แต่ว่า ขอดามนิทมน้อย

ประชาชนสภา ฯ : กล่าววา ได้
ท่านจะตามก็ไปตามคลัง รายละเอียด
ไปตามในชั้นกรรมาธิการจะดีกว่า

นายแทน วิเศษสมบัติ
ผู้แทนราษฎรจังหวัดปัตตานี : กล่าววา
ข้าพเจ้าได้เสนอร่างพระราชบัญญัติไว้
ก่อนแล้ว ขอนอนดูตามนิทมน้อย ๆ
เท่านั้นเอง ไม่มากมาย.....

ประชาชนสภา ฯ : กล่าววา
พระราชบัญญัติ คณะพระราชบัญญัติ
คณะเรื่องเดียวกันท่านควรจะพูดในที่
ประชุมให้ที่ประชุมเห็นด้วยกับท่าน
ไม่ใช่ว่าท่านจะมาตกลงกับรัฐบาล นี้
เป็นของสำคัญต้องขอความเห็นของที่
ประชุม ไม่ใช่ขอความเห็นของรัฐบาล
ถ้ามีความเห็นไม่ครบถ้วนหลักการ ท่าน
ก็แสดงไปว่า ไม่ครบถ้วนหลักการ

นายแทน วิเศษสมบัติ
ผู้แทนราษฎรจังหวัดปัตตานี : กล่าววา
พระราชบัญญัติที่ข้าพเจ้า เห็นควรรับ
หลักการ เมื่อได้ให้ราษฎรผู้อยู่ห่างไกล

จังหวัดนั้นไปขึ้นในจังหวัดใด ๆ ซึ่ง
ข้าพเจ้าก็ได้ให้ความสังเกตไว้แล้ววา
จังหวัดสงขลาซึ่งมีอาณาเขตถึงระบายน้อย...

ประชาชนสภา ฯ : กล่าววา นั้งก่อน

นายแทน วิเศษสมบัติ
ผู้แทนราษฎรจังหวัดปัตตานี : กล่าววา
ขอดามนิทมน้อย.....

ประชาชนสภา ฯ : กล่าววา ไม่ได้
นั้นรายละเอียดถ้าท่านอยากจะตาม
ไม่ใช่ที่นี่ ไปตามที่กรรมาธิการ ในที่
ประชุมของสภา ฯ ควรจะรักษา
เกียรติศักดิ์ของสภา ฯ ไว้บ้าง

นายแชน ยูนพันธ์ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดเพชรบุรี : กล่าววา ใน
เรื่องหลักการของพระราชบัญญัติ
เปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดนั้น ข้าพเจ้า
เชื่อว่าสมาชิกทุกคนคงไม่คัดค้านในการ
ที่จะรับหลักการเพราะส่วนใหญ่ในการที่
รัฐบาลได้แก้ไขเปลี่ยนแปลงเขต
จังหวัดนั้นก็เพื่อความสะดวกในการ
ปกครองเท่านั้น ซึ่งเป็นหน้าที่ของทาง
ฝ่ายบริหารที่จะจัดเพื่อความสะดวกในการ
ปกครอง ไม่ใช่หน้าที่ทางสภาอีก
ประการหนึ่งเขตจังหวัดต่าง ๆ นั้น

แต่เดิมการคมนาคมที่ติดต่อกันไม่สะดวก
เหมือนเดิยวัน บัดนี้เรามีการคมนาคม
สะดวกขึ้นกว่าแต่ก่อนมาก จึงควรจะได้
จัดการแก้ไขเสียใหม่เพื่อให้เหมาะสม
แก่สภาพท้องถิ่นที่เป็นอยู่ในเวลานี้
โดยเฉพาะถ้าจะพูดถึงจังหวัดข้าพเจ้า
แล้ว ก็มีเหตุที่ข้าพเจ้าอยากจะอ้าง
เล็กน้อย แต่หากว่าท่านประธานไม่
ยอมอนุญาตให้พูวรายละเอียดทั้งหมด
โอกาสที่จะพูดถึงจังหวัดข้าพเจ้า เพราะ
ฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าส่วนมากของสมาชิก
ก็คงจะไม่ขัดข้องในเรื่องที่จะรับหลักการ
จึงขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ : กล่าววา
มีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว

นายภิรมย์ ตั้ง สันธุเสก
ผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี :
กล่าววา มีเรื่องที่จะพูดอีกหลายเรื่อง
ขออย่าเพิ่งปิดสิทธิ์ในข้อนี้ ขอเปิด
อภิปรายต่อไป

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ : กล่าววา
ถ้าผู้เห็นควรเปิดอภิปรายต่อไป โปรด
ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๗ ท่าน
ประธานสภา ฯ : กล่าววา
ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๖ ท่าน
ประธานสภา ฯ : กล่าววา
เป็นอันว่าลงมติ เห็นข้าพเจ้าขอคงคา
ตาม ผู้ใดเห็นควรวาจะรับร่างพระราช
บัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป ขอได้โปรด
ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภา ฯ : กล่าววา
พร้อมเพรียง เป็นอันว่าประชุมรับ
หลักการในสงครามกิจการ

น.ศ. หลวงธำรง ภาณุสวัสดิ์
ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย : กล่าววา รัฐบาลเกรที
จะให้ทั้งกรมการวิสามน เพราะ
เหตุวาเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ตักตวง และ
เกี่ยวกับทางฝ่ายปกครองอันมาก

ประธานสภา ฯ : กล่าววา
มีผู้ใดจะคัดค้านอีกหรือไม่ รับผลขอทั้ง
กรมการวิสามน เมื่อมีผู้ใดคัด
ค้าน ข้าพเจ้าคิดว่าที่ประชุมมีมติ
ให้ตั้งกรรมาธิการวิสามนศึกษา

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทน
ราษฎร จังหวัด นครศรีธรรมราช :
กล่าวว่า ก่อนที่จะเป็นสักกักกันข้าพเจ้า
อยากจะตั้งความสังเกตในการตั้งกรรม
ธิการนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับจังหวัดนั้น
ขอให้ท่านเหล่านั้น ได้มีโอกาสไปช่วย
เหลือค่วย ทั้งนี้ขอให้ประชุมกันไป
เลือกตั้งแนวทวน ข้าพเจ้าขอเสนอ

๗ นาย
มีสมาชิกรับรอง

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์
ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย : กล่าวว่า รัฐบาลขอ
เสนอ ๗ นาย

ประธานสภาฯ : กล่าวว่า
ตรงกันแล้ว ๗ นายมีใครเสนออีก
หรือไม่ เมื่อไม่มีใครเสนออีกข้าพเจ้า
ถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้มีการ
๗ นาย

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์
ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย : กล่าวว่า รัฐบาลขอ
เสนอ พระยาสนทรมพิพิธ หม่อม
ทวีวงศ์ฯ และ นายพันตำรวจเอก
พระรามอินทรา

นายละเมียด หงษ์ประกาศ
ผู้แทนราษฎร จังหวัด ประจวบคีรี
ครบุรีชยา : กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอเสนอ
นายบุญเดิม บิทยานนท์

มีสมาชิกรับรอง

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทน
ราษฎร จังหวัด นครศรีธรรมราช :
กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอเสนอ นายคาบ
ยู่เกียง ฯ

มีสมาชิกรับรอง

นายยิว ตามไท ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดกำแพงเพชร : กล่าวว่า
ขอเสนอ นายกิมเส็ง สิ้นเสก

มีสมาชิกรับรอง

นายกิมเส็ง สิ้นเสก ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดราชบุรี : กล่าวว่า
ข้าพเจ้าขอเสนอ

นาย พันตรี หลวงศักดิ์ธำรง
ผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ : กล่า
ว่า ข้าพเจ้าขอเสนอ นายแ
วจนลักษณะ

มีสมาชิกรับรอง

นายแ ขวัญพันธ์ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดเพชรบุรี : กล่าวว่า
ข้าพเจ้าขอเสนอ นายเทียน นนทแพทย

มีสมาชิกรับรอง

นายจิ่ง จิ่งจิดี้ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดตรัง : กล่าวว่า
ข้าพเจ้าขอเสนอ นายกิมทะ นรินทพานิช
มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ : กล่าวว่า
ครบแล้ว

เดชาธิการสภา ฯ อ่านรายนาม
กรรมวิธีการ มีดังนี้ ๑. พระยา
สุนทรพิพิธ ๒. หม่อมทวีวงศ์ ฯ
๓. พ.ท.อ. พระรามอินทรา ๔. นาย
คาบ ยูเกียง ทองสงยา ๕. นายแช
วจนลักษณะ ๖. นายเทียบ
นันทแพทย์ ๗. นายกิมทะ นรินทพานิช

ประธานสภา ฯ : แปรญัตติ
ภายในวันนี้

นายจิ่ง จิ่งจิดี้ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดตรัง : กล่าวว่า ๗ วัน

ประธานสภา ฯ : กล่าวว่า
มีผู้เสนอให้แปรญัตติภายใน ๗ วัน มี
ผู้ใดคัดค้านหรือไม่

นายเดมยัค หงสประภาส
ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนครศรี
ศรีอยุธยา : กล่าวว่า เมื่อกันข้าพเจ้า
เสนอ นายบุญแก้ว เป็นคนที่ ๘.....

ประธานสภา ฯ : กล่าวว่า
ขอให้ท่านนั่งลงก่อน เรื่องนี้ข้าพเจ้าได้
ถามเป็นนานแล้วก็มี ๗ คน

นายเดมยัค หงสประภาส
ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนครศรี
ศรีอยุธยา : กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอเสนอ
ตั้งแต่เมื่อท่านรัฐมนตรีเสนอเสร็จแล้ว
ข้าพเจ้าก็เสนอทีเดียว

ประธานสภา ฯ : กล่าวว่า
ถ้าเช่นนั้นก็ต้องโหวต

นายกิมทะ นรินทพานิช
ผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง : กล่าว
ว่า ข้าพเจ้าขอถอน

ประธานสภา ฯ : กล่าวว่า
นายกิมทะ ฯ ขอถอนก็เหลือ ๗ คน
มีผู้เสนอขอให้แปรญัตติภายใน ๗ วัน

น.ค. หลวงชำระ บราวาสวัต
ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย : กล่าวว่า ถ้าแปรญัตติ
๗ วันนั้นจะทำให้เสียผลในชั้นกรรม
วิธีการที่จะไปโต้แย้งกัน เรื่องนี้จะได้มีการ
พิจารณาเหตุผลกัน โดยละเอียดอีก
เพราะฉะนั้นควรจะไต่สวนเวลาของ
กรรมวิธีการในการโต้แย้งกัน รัฐบาล
เห็นว่า ๓ วันก็พอแล้ว เพราะเรื่อง
นี้โต้แย้งไปหลายวันแล้ว

นายแข เว็นลักษณะ ผู้แทน
คณะครูจังหวัดสิงห์บุรี : กล่าววา
เรื่องนี้การแปรรูปก็จะต้องเกี่ยวกับ
พื้นที่ หากว่าเวลานอนไปทำไมกัน
เห็นว่าควรจะเป็น ๗ วันตามที่ผู้
ขอมา

ประธานสภาฯ : กล่าววา
เมื่อมีผู้เสนอญัตติ ๒ อย่าง ๗ อย่าง
หนึ่ง ๓ วันอย่างหนึ่ง ข้าพเจ้าไม่มี
โอกาสที่จะทำอย่างอื่น นอกจากขอให้
ลงมติ ๓ วันเป็นญัตติหลังที่สุด ผู้ใด
เห็นว่า ๓ วัน ขอให้ไปรทกมือขึ้น

มีสมาชิกรทกมือ ๔๖ ท่าน

ประธานสภาฯ : กล่าววา
ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรทกมือขึ้น

มีสมาชิกรทกมือ ๑๓ ท่าน

ประธานสภาฯ : กล่าววา
เป็นอันว่าให้แปรรูปภายใน ๓ วัน
ต่อไปรัฐบาลขอเสนอให้เปลี่ยนระเบียบ
วาระการประชุมคราวพระราชบัญญัติ
เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างไร้อย
ตัวอย่างตำบลเกาะคา ตำบลศาลา
ตำบลบางพร้าว อำเภอเกาะคา จังหวัด
ลำปาง พุทธศักราช ๒๔๗๕ มา
พิจารณา ก่อน ผู้ใดมีความเห็นอย่างไร
เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นอย่างอื่น ข้าพเจ้า

ถือว่าที่ประชุมอนุมัติ เป็นอันว่าที่
ประชุมอนุมัติให้ยกวาระพระราช
บัญญัติฉบับนี้พิจารณา

พ.อ. พระบริภณชัชวาลย์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ :

กล่าวว่า รัฐบาลขอเสนอร่างพระราช
บัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ตำบล

เกาะคา ตำบลศาลา ตำบลบางพร้าว
อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง พุทธ
ศักราช ๒๔๗๕ โดยมีหลักการว่าเพื่อ

เวนคืน อสังหาริมทรัพย์ตามแผนที่ขอ
ท้ายพระราชบัญญัติเพื่อสร้างไร้อย

ตัวอย่างเหตุผล เนื่องจากได้สำรวจพื้นที่
จะต้องเวนคืน ตามที่กำหนดเขตไว้ใน

พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินใน
บริเวณที่ที่จะต้องเวนคืนตำบลเกาะคา

ตำบลศาลา ตำบลบางพร้าว อำเภอ
เกาะคา จังหวัดลำปาง พุทธศักราช
๒๔๗๕ นั้นเสร็จแล้วที่เห็นเกล้า

ประสงค์จะสร้างไร้อยตัวอย่าง และ
เพื่อแจกพันธบัตรที่ดินแก่ราษฎร ทั้ง

ประสงค์จะเผยแพร่กิจกรรมประเภทนี้
เป็นสาธารณูปการราษฎร และเป็นตัว

อย่างแก่ประชาชนทั่วไป จึงจำเป็นต้อง
ออกพระราชบัญญัติเวนคืน

อสังหาริมทรัพย์ ตามความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา : กล่าววา พระราชบัญญัติคืนข้าพเจ้าสงสัยเนื่องแต่เหตุว่าประเทศสยามนี้มีที่ดินซึ่งไม่มีเจ้าของมากมาย เหตุไฉนรัฐบาลจึงไม่คิดจะบำรุงในที่ซึ่งไม่มีเจ้าของ กลับไปเวนคืนที่เจ้าของเขามีอยู่แล้ว มีถึง ๗๐๐ กว่าราย ซึ่งกระทรวงมหาดไทยเห็นว่าเป็นที่ควรที่รัฐบาลจะคิดว่าจะหาท้องถิ่นใดซึ่งเหมาะสมอยู่หลายแห่ง เช่นจังหวัดบุรีรัมย์ที่มีที่ดินทั้งหมดทั้งสิ้นไว้ไม่มีเจ้าของเลย โดยไม่ต้องเอาเงินรายนไปซื้อ ถ้าเราจะทำที่ซึ่งไม่มีเจ้าของจะไม่ดีกว่าหรือ ข้าพเจ้ายังไม่สนับสนุนในเรื่องที่จะรับหลักการ

นายกิมหะ นรินทรพานิช ผู้แทนราษฎรจังหวัดตราด : กล่าววา ในหลักการแห่งพระราชบัญญัตินี้มีอยู่ว่าเพื่อที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามแผนที่จะทำพระราชบัญญัติให้

แก่รัฐบาล ในการที่รัฐบาลจะขอเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ก็โดยมีเหตุผลว่า เพื่อที่จะให้ที่ดินของราษฎรที่ดินเป็นที่ยึดสำหรับทำการเพาะปลูกหรืออยู่อาศัยอย่าง และเพื่อแจกพื้นที่ที่ให้แก่ราษฎร ข้าพเจ้าจึงเห็นว่า เป็นการสมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์แห่งพระราชบัญญัติไว้พิจารณา ในการที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ของราษฎร เพื่อเป็นประโยชน์แก่รัฐบาลในการที่จะเวนคืนข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ข้าพเจ้าเห็นควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ให้เป็นไปแก่สาธารณชนเท่านั้น ในการที่รัฐบาลจะประกอบกิจการอุตสาหกรรมนำที่ดินเป็นการค้า เพื่อหาผลกำไรอย่างหนึ่ง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่าในการที่จะเวนคืนที่ดินของราษฎรอันมีจำนวนถึง ๕๗๘ นามนนั้น เป็นจำนวนที่มีใช้เล็กน้อยราษฎรเหล่านั้น ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าจะไม่ไปเห็นความจำเป็นอันแท้จริง แต่เท่าที่ใดเห็นในแผนผังแล้ว ก็เห็นว่า มีเนื้อที่กินอยู่คนละเล็กคนละน้อยเพื่อที่จะไปประกอบกิจการอาชีพ เพื่อที่จะได้ยังชีวิตให้เป็นอยู่และมีที่อาศัยเท่านั้น

การที่จะต้องเวนคืนให้แก่รัฐบาลใน
 ทุนเหล่านี้ ก็จะต้องอพยพไปอยู่ใน
 ที่ท่องเที่ยวที่ ข้าพเจ้าจึงไม่แน่ใจว่าในการ
 กระทั่งพลัดพราก จาก แผ่นดิน ที่เคย
 อาศัยเคยเลี้ยงชีพมา จะต้องมี การ
 ครอบครองไม่มากนักน้อย ในการ กระทำ
 ของการค้า และจะมามีกับราษฎร
 เพื่อเอาที่ดินอันเป็นที่ทำมาหากันอันมี
 สิทธิ์โดยชอบธรรมเช่นนี้แล้ว ข้าพเจ้า
 เห็นว่า ไม่ควรที่จะรับหลักการไว้
 พิจารณา

พ.อ. พระบริภัณฑ์ สุข กิจ ข
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ :
 กล่าวว่ามีสมาชิกของใจวามที่วางแปล
 ในประเทศสยามมาก ทำให้จึงไม่ไป
 สร้างไร่ร้อยตัวอย่างที่ดิน รัฐบาล
 ขอตอบดังนี้ เห็นว่าที่ดินที่จะเวนคืนนี้
 เป็นที่ดินที่เหมาะสมและราคาดีถึงโรงงาน
 อุตสาหกรรมที่นั้นแล้ว ถ้าแม้ว่าไปตั้ง
 โรงงานที่อื่นเราจะต้องใช้ค่าเสียหย่มาก
 กว่าเดิม คือเสียไป และถ้าตั้งโรงงาน
 ที่มีไร่ร้อยตัวอย่าง อ้อยที่เพาะปลูกเป็น
 ไร่อย่างก็ขายในโรงงานนี้ได้เลย อีก
 อย่างหนึ่ง ท่านสมาชิกผู้หนึ่งเกรงความ

เดือดร้อนจะเกิดขึ้น และเห็นว่าการเวนคืน
 โอนไปในการค้า รัฐบาลขอชี้แจงกับ
 นี้ ข้าพเจ้าได้เรียนต่อสภาฯ ไว้แล้วว่า
 ในการที่จะบำรุงกิจการให้ดียิ่งขึ้นนั้น
 ต้องหาพันธุ์อ้อยที่เหมาะสมมา ราษฎร
 ให้ปลูกอย่างวิธีที่ถูกต้อง ก็เมื่อเป็น
 เช่นนั้นกระทรวงเศรษฐการจึงขอพื้นที่
 ที่เป็นไร่ร้อยตัวอย่าง แล้วได้ขอผู้
 ชำนาญในการเพาะปลูกจากกระทรวง
 เกษตรมารวมมือด้วย ไร่ร้อยตัวอย่างนี้
 จะเป็นประโยชน์ถึง

๑. การปลูกอ้อยสำหรับขายเพื่อ
 เกี่ยวรับประทານนั้นไม่เหมือนอ้อย
 สำหรับบ่อน โรงงานน้ำตาลถ้าเราจะ
 ทำไร่ร้อย ไร่อย่างสำหรับทำน้ำตาล
 เพื่อสอนในตำบลหนึ่งโคกจะ สิ้นเปลือง
 เงินมากเพราะ ไม่มีโรงงานรับซื้อมีแค่
 เสียค่าเดียว เมื่อรวมหากินอย่าง
 ค่าจ้างแล้วเงินที่ใช้ขายเป็นค่า ไร่ร้อย
 ไร่อย่างนี้ จะได้กลับคืนเพราะเท่ากับ
 เราขายอ้อยที่ปลูกกันให้แก่ โรงงาน

๒. โกร ๆ ก็มาพูดว่าวิธีปลูก
 เป็นอย่างไร ในประเทศเราใช้พันธุ์
 ชนิดใดได้ผลและตามพันธุ์ที่เหมาะสมแล้ว
 เรามองพันธุ์ที่คืนนี้ ไปปลูกสำหรับ
 โรงงานน้ำตาลซึ่งจะตั้งที่ ๗

เป็นอย่างยิ่ง เพราะว่าพระราชบัญญัติ
เป็นการเกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจของชาติ
ด้วยเหตุว่ารัฐบาลได้ดำริการสร้าง
โรงงานอุตสาหกรรมนำตาลขึ้นเช่นนี้
เป็นของพึงปรารถนาของประชาชน
อย่างยิ่ง ด้วยเหตุว่าในประเทศของเรา
ต้องการนำตาลและในเวลาที่เราต้อง
ใช้เงินออกนอกประเทศในเรื่องนำตาล
นั้นปีหนึ่ง เป็นจำนวนถึง ๕ ถึง ๖
ถึง ๘ ล้านบาทเช่นนี้ การที่เราเสีย
ให้ที่ราชภูมบ้าง ไม่ก็ร้อยคนและทั้ง
กานรัฐมน ครกก็ได้แสดงแล้วว่าที่ดิน
เหล่านั้นเป็นที่ที่ไม่ดี จะมีประโยชน์
ในการนำมาทำกิน เราควรเปลี่ยนสภาพ
เป็นการปลูกอ้อย เราเห็นเป็นการ
สมควรแล้ว อีกประการหนึ่งข้าพเจ้า
เชื่อเป็นหนักหนาแล้วว่าการทำนำตาล
เป็นเทคนิคอย่างหนึ่ง ซึ่งข้าพเจ้าเชื่อและ
หวังว่ารัฐบาลได้ดูรอบคอบแล้วในเรื่อง
กินฟ้าอากาศ คงได้ตรวจดูอย่างถี่แล้ว
และเหมาะด้วยการขนส่ง เพราะฉะนั้น
การที่ท่านสมาชิกหลายคนข้องใจว่า
ราษฎรจะเดือดร้อนนั้น ทำอะไรลงไป
บ้างเป็นจะต้องเดือดร้อน แต่เราก็ค

กำหนดจากทุกทั้งหลายนั้นมากหรือน้อย
และได้ประ โยชน์ข้างหนึ่อย่างไร
ข้าพเจ้าเห็นว่าเราทำนำตาลได้ ใน
ประเทศของเราแล้วความมันจะกลับมา
ยิ่งขึ้น เมืองข้าพเจ้าปลูกอ้อยอาจจะส่ง
มาได้เหมือนกัน ยิ่งกว่านั้นอ้อยยังมี
ประโยชน์แก่ ร่างกายและมีประโยชน์
ในการวิทยาศาสตร์ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
เห็นว่าในการที่จะ ไปตั้งที่หนึ่งเป็นการ
สมควรแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าสมาชิกควร
จะรับหลักการ และข้าพเจ้าขอเสนอให้
ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ กล่าวว่

มีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว

นาย ทองม้วน อุดดากร

ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม :
กล่าวว่า พระราชบัญญัตินี้เป็นพระ-
ราชบัญญัติที่สำคัญ เป็นการกตติหิ
เสรีภาพของราษฎรอย่างมากเลยทีเดียว
มีจำนวนถึง ๕๐๐ กว่าคน ข้าพเจ้า
เห็นว่าเป็นการสำคัญในการที่จะอภิปราย
ให้เหตุผลเพื่อรัฐบาลจะได้พิจารณา
และสมาชิกจะได้พิจารณาลงมติเป็นการ

ชอบ และเป็นการสุจริตใจจริง ๆ การที่จะลงมติด้วยเช่นนั้น ข้าพเจ้าไม่ชอบ ขอเบิกอภิปรายต่อไป

มีสมาชิกพร้อม

ประธานสภา ฯ : กล่าวว่า ผู้ใดเห็นควรเบิกอภิปรายต่อไป ขอให้ไปรคยมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๓ ท่าน

ประธานสภา ฯ : กล่าวว่า ไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรคยมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๓ ท่าน

ประธานสภา ฯ : กล่าวว่า เป็นอันเบิกอภิปรายเพื่อลงมติ ผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณา ขอให้ไปรคยมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๗๐ ท่าน

ประธานสภา ฯ : กล่าวว่า ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรคยมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓ ท่าน

ประธานสภา ฯ : กล่าวว่า เป็นอันว่ารับหลักการไว้พิจารณา

พ.อ. พระบริภัณฑ์ยุทธกิจ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเสนาธิการ : กล่าวว่า ถ้าสภา ฯ ไม่ชกข้อ รัฐบาล

ทุกประชุมเวลา

ไครจะขอรคยด้วย เพราะ

ประธานสภา ฯ : กล่าวว่า เมื่อรัฐบาลขอเป็นอันพิจารณารคยด้วยแล้วได้คำขอบังคับ

นายมงคล : คนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา

ราช : กล่าวว่า รัฐบาลขอ ถ้ามีเหตุผลก็ได้แล้ว ในเรื่องพระราชบัญญัตินี้ ข้าพเจ้ารู้สึกความเรื่องที่จะจะต้องส่งคณะกรรมการพิจารณาทำคามเนียบลงของอย่าง ซึ่งรวดเร็วบางที่จะช้ากว่า

พ.อ. พระบริภัณฑ์ยุทธกิจ : รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเสนาธิการ : กล่าวว่า ไม่ชกข้อ

ประธานสภา ฯ : กล่าวว่า เมื่อทางรัฐบาล ไม่ชกข้อ ก็ส่งคณะกรรมการสามัญชุกที่ ๓ ไปรคยก็ควน

พ.อ. พระบริภัณฑ์ยุทธกิจ : รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเสนาธิการ : กล่าวว่า ๓ วัน

ประธานสภา ฯ : กล่าวว่า ไปรคยก็ภายใน ๓ วัน มีผู้ใดคัดค้าน

หรือไม่ เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติให้ไปรคยก็ ๓ วัน ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๗.๕๕ นาฬิกา

ประธานสภาฯ กล่าวว่า วาระ
ดูปร่างพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์
พุทธศักราช ๒๕๑๙ ของรัฐบาล

น.อ. หลวงทินนุ สงครามชัย

น.ม. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
รวมการ: กล่าวหา รัฐบาลขอเสนอ

พระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ โดยมี
หลักการเพื่อแก้ไขปรับปรุงพระราช

บัญญัติโรงเรียนราษฎร์เดิมให้เหมาะสม
แก่กาลสมัยยิ่งขึ้น เหตุผลในการที่รัฐบาล

ออกพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์
หม่อมเนื่องมาจากพระราชบัญญัติโรงเรียน

ราษฎร์เดิมที่ออกใช้มาแล้วทั้งแก่
พุทธศักราช ๒๕๑๑ เป็นเวลาถึง

๑๕ ปีแล้ว เป็นเวลาล่วงมามีเหตุการณ์
เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมที่วางระเบียบ

แก้ไขเปลี่ยนแปลงเป็นการภายในเท่าที่
ไม่ขัดแย้งต่อบทบัญญัติที่มีอยู่ ซึ่งกว่า

นั้นเมื่อถึง พ.ศ. ๒๕๑๕ ได้ออก
พระราชบัญญัติประถมศึกษา เกณฑ์

เด็กให้เข้ารับการศึกษาโดยทั่วไป แม้
พระราชบัญญัติประถมศึกษาจะได้แก้ไข

ใหม่เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๗ ไปแล้วก็ตาม
แต่พระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ยังมี

ได้แก้ไขให้เข้ารูปกันกับพระราชบัญญัติ

ประถมศึกษาอีกประการหนึ่งโรงเรียน
ราษฎร์มีจำนวนทวีมากขึ้น ถ้าจะคงรูป

วิธีปฏิบัติการอยู่เช่นเดิมแล้ว ก็จะเป็น
การชักช้าและหลวมในการปฏิบัติ

เช่นในการขอรับอนุญาตตั้งโรงเรียน
เป็นผู้จัดการเป็นครูเป็นต้น สมควรที่

จะแก้ไขให้ได้รับความสะดวกรวดเร็ว
และรัดกุมยิ่งขึ้นกว่าเดิม ส่วนการควบคุม

คุณภาพการศึกษาในโรงเรียนลักษณะของ
สถานที่ที่จะใช้เป็นโรงเรียนและวิทย-

ฐานะของผู้ที่จะเป็นครู ก็สมควรที่จะ
กำหนดแก้ไขเพิ่มเติม เพื่อให้การศึกษา

ในโรงเรียนราษฎร์ดำเนินไปในระดับ
อันควรแก่กาลสมัย

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎร
จังหวัดนครราชสีมา: กล่าวหา พระราช-

บัญญัติโรงเรียนราษฎร์นี้ ข้าพเจ้าเห็น
ว่าควรจะแก้ไข เพราะได้ใช้กันมานาน

แล้ว เวลาอันสภาพการณ์ในท้องถิ่นก็
เปลี่ยนแปลงไป ทั้งที่ทางรัฐมนตรี

ได้กล่าวนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าภาษนี้ควร
จะรับหลักการไว้พิจารณา ข้าพเจ้า

ขอเสนอให้ลงมติว่าควร จะรับหลักการ
หรือไม่ควรรับ

ก. ชูเกียรติ ทองลงยา นายสมบุญ
บริษัท วัฒนวงศ์

ขุนเสนาบดี ผู้แทนราษฎร
จังหวัดร้อยเอ็ด : กล่าวว่า ข้าพเจ้า
ขอให้เปิดอภิปรายต่อไป เพราะยังไม่รู้
เหตุผลชัด

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ : กล่าวว่า
ผู้ใดเห็นควรเปิดอภิปรายต่อไป โปรด
ยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๕ ท่าน

ประธานสภาฯ : กล่าวว่า
ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๒๕ ท่าน

ประธานสภาฯ : กล่าวว่า
เป็นอันว่าลงมติ ผู้ใดเห็นควรรับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้
พิจารณาโปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภาฯ : กล่าวว่า
เป็นอันว่าที่ประชุมนี้รับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป

น.อ. หลวงสินธุสงครามชัย
ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ธรรมการ : กล่าวว่า รัฐบาลขอประธา
นเสนอให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญ

ประธานสภาฯ : กล่าวว่า
ทางรัฐบาลขอเสนอให้ตั้งกรรมาธิการ
วิสามัญผู้ใดซักข้อประการใด เมื่อ
ไม่มีผู้ใดซักข้อ ข้าพเจ้าถือว่าประมุ
ขนอนมัติ จำนวนกี่คน

น.อ. หลวงสินธุสงครามชัย

ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ธรรมการ : กล่าวว่า ๘ คน

ประธานสภาฯ : กล่าวว่า
ทางรัฐบาลเสนอ ๘ คน มีผู้ใดเห็น
ประการใด

นายทองอยู่ พุดพัฒนา ผู้แทน

ราษฎรจังหวัดชลบุรี : กล่าวว่า
พระราชบัญญัตินี้เป็นพระราชบัญญัติ
สำคัญ ควรจะให้มีการปรึกษาหารือ
นี้ ข้าพเจ้าขอเสนอ ๕ คน

มีสมาชิกรับรอง

น.อ. หลวงสินธุสงครามชัย

ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ธรรมการ : กล่าวว่า รัฐบาลไม่ขัดข้อง

ประธานสภาฯ : กล่าวว่า
ทางรัฐบาลไม่ขัดข้อง เมื่อไม่มีผู้ใด
เห็นประการใด เป็นอันว่าที่ประชุม
อนมัติให้ตั้งกรรมาธิการ ๘ คน

น.อ. หลวงสินธุสงครามชัย
ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ธรรมการ : กล่าวว่า รัฐบาลขอเสนอ
บุคคลวิศศึกษากร หม่อมเจ้าวิชา-
ภักต โสณกุล นายเนาวรัตน์ อิศวนนท์
๓. ยูเกียง ทองลงยา ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี : กล่าวว่า
ข้าพเจ้าขอเสนอหลวงนรินทร์ ประ-
สาทศรีเวช

มีสมาชิกรับรอง

พระพิณชชนากว ผู้แทนราษฎร
จังหวัดเชียงใหม่ : กล่าวว่า ข้าพเจ้า
ขอเสนอ นายทองอยู่ พงษ์พันธ์

มีสมาชิกรับรอง

ขุนเสนาธสดี ผู้แทนราษฎร
จังหวัดร้อยเอ็ด : กล่าวว่า ข้าพเจ้า
ขอเสนอ นายแช ยูนิพันธ์

มีสมาชิกรับรอง

ว.ต.ค. บุญแกม ปัทยานนท์
ผู้แทนราษฎรจังหวัดสระบุรี : กล่าวว่า
ข้าพเจ้าขอเสนอ ขุนวรศาสน์ ทรัพย์กิจ
และนายเสมี่ยม หงส์ประภาส

มีสมาชิกรับรอง

นายมนูญ บริสุทธิ์ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี : กล่าวว่า
ข้าพเจ้าขอเสนอ นายจิ่ง จริงจิตร

เลขานุการสภาฯ : อ่านรายชื่อ
กรรมาธิการมีดังนี้คือ ๑. ขุนสกลวิวิท
ศึกษากร ๒. ม.จ. วิชาภิเศก
๓. นายเนาวรัตน์ ๔. หลวงนรินทร์
ประสาทศรีเวช ๕. นายทองอยู่ พงษ์พันธ์
๖. นายแช ยูนิพันธ์ ๗. นายเสมี่ยม
หงส์ประภาส ๘. ขุนวรศาสน์ ทรัพย์กิจ
๙. นายจิ่ง จริงจิตร

ประธานสภาฯ : กล่าวว่า
ปรากฏที่กวัน

น.อ. หลวงสินธุสงครามชัย
ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ธรรมการ : กล่าวว่า ๓ วัน

ประธานสภาฯ : กล่าวว่า
ผู้ใดจะเห็นอย่างไร

นายจิ่ง จริงจิตร ผู้แทนราษฎร
จังหวัดตรัง : กล่าวว่า พระราชบัญญัติ
นี้ควรจะอ่านให้ละเอียดสักหน่อย
เพราะฉะนั้นขอเสนอ ๕ วัน

น.อ. หลวงสินธุสงครามชัย
ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ธรรมการ : กล่าวว่า รัฐบาลไม่คัดข้อง

ประธานสภาฯ : กล่าวว่า
เมื่อไม่มีผู้คัดข้อง เพราะฉะนั้นเป็นอัน
ว่าที่ประชุมอนุมัติให้แปรญัตติ ๕ วัน

วาระต่อไป พระราชบัญญัติควบคุมการ
จอกเรือในท้องถื่น พุทธศักราช ๒๔๗๕
ซึ่งคณะกรรมาธิการสามัญชุดที่ ๑
พิจารณาเสร็จแล้ว

เลขานุการสภาฯ : อานว
มาตรา ๑ มาตรา ๒

นายแฉะ บุญพันธ์ ผู้แทนราษฎร
จังหวัดเพชรบุรี : กล่าววา ที่
กรรมาธิการไปเปลี่ยนชื่อพระราชบัญญัติ
นี้ว่า พระราชบัญญัติควบคุมการจอกเรือ
ในแม่น้ำลำคลอง เช่นเป็นท่วยเป็นหนอง
เป็นทะเลสาบเหล่านี้เป็นต้นจะไคหรือไม่

พระสารสาสน์ ประพันธ์
ประธานกรรมาธิการ : กล่าววา การ
ที่กรรมาธิการแก้มาเช่นนี้เพราะเหตุว่า
ตามพระราชบัญญัติเก่าเขียนไว้กว้าง
เกินไป อาจจะไปถึงหนองบึงซึ่งไม่ใช่
ทางสาธารณะ ประโยชน์ที่เรือเดินไค
เมื่อไคปรึกษากันแล้วและสอบถาม
เจ้าหน้าที่แล้วก็เห็นว่า ในหนองในบึง
หรือในคลองในที่อะไรพวกนั้นนั้ เรา
จะเข้าไปถึง ไคหรือยัง ตามความ

มุ่งหมายของพระราชบัญญัติร่างเดิมที่
เสนอมานี้ หมายคามเพียงว่าจะทำใน
ตอนซึ่งมันเป็นคลองไคเป็นคลองที่เร
ใช้กันไคจริง ๆ ไม่ใช่ไปพยายามทำให้
เขาเกิดรอยันทุกมมประเทศสยาม

นายแฉะ บุญพันธ์ ผู้แทนราษฎร
จังหวัดเพชรบุรี : กล่าววา ตามนั้น
ก็ไคแล้ว

เลขานุการสภาฯ : อานว
มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา
๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙
มาตรา ๑๐

ประธานสภาฯ : กล่าววา
หมควาระที่ ๒ แล้วต่อไปพิจารณ
วาระที่ ๓ ไคไคเห็นว่าพระราชบัญญัติ
ควรออกใช้เป็นกฎหมายหรือไคไปร
ยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภาฯ : กล่าววา
เป็นอันว่าที่ประชุมนี้อนันต์ไคความ
พร้อมเพรียงให้ออกพระราชบัญญัติ
นี้ไคเป็นกฎหมายไค

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

ร.ท. ทองคำ กล้ายโสภาส	ปภาพ บุญ—หลวง	ผู้ตรวจรายงาน
ทองกระชาย รัชตะวรวณ	ประเสริฐ บัณฑิตคุณธ	"
ขุนวรศาสน์ครุณกิจ	บุญช่วย สุขนธมัท	"
บุญศิริ เทพากำ	ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ	"
เขียน กาญจนพันธ์	ศิริ อินทร	"
ทองอยู่ พงษ์พันธ์	ประเทือง อินทร	"
เทียบ นันทแพทย์	ทิน จุฑะวฬ	"
แช อนุพันธ์	สุรินทร์ สัพถากว	"
เตียง ไชยกาล		

ร.ท.ท. บุญเต็ม ปิตยานนท์

ตรวจแล้ว วันที่ ๙/๔/๙๐

หลวงคหกรรมบดี

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พระยามานวราชเสวี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร